

UFO-NYTT 3

Nr : 3
1980
Årgång 4.

SOMMART
— NUMMER

WESTLER POINT

Kavalkad över aktuella
UFO - händelser och ökad
kunskap om UFO - fenomen

UTGIVEN AV:

KALMAR ÖLANDS
UFO-FÖRENING (UFO-KÖ)
Box 3001, 39003 KALMAR
Telefon 0485 - 373 33
Postgiro 92 64 11 - 0

UFO - NYTT

Är en informations-
och medlemstidning,
Utgiven av :

**KALMAR ÖLANDS
UFO-FÖRENING (UFO-KÖ)**
Box 3001, 381 03 KALMAR
Telefon 0485- 373 33
Postgiro 92 64 11 - 0

I Redaktionen
Bert Petersson,
Leif Andersson,
mfl,

Redaktionens adress:

U F O - N Y T T

Box 3001

390 03 KALMAR

Allt arbete med denna
tidning: planering
tryckning m.m. sker
ideellt och oavlönat.
"Tidning" låter kanske
lite ambitiöst och det
skall därför klart
sägas ifrån, att tryck-
utförande och utseende
spelar här en underord-
nad roll. Textmaterialet
kommer inte heller att
redigeras - stavfel och
grammatiska snedsprång
får också tolereras.

Då var det åter dags för ett nytt nummer av Ufo-Nytt. Det har hänt en hel del inom riksorg. Ufo-Sverige. Som många känner till lämnar Carl-Axel Jonzon och Ufo-Information riksorg. Ufo-Sverige. Mer om detta kan du läsa inne i denna tidning. Som en följd av detta kommer en NY medlemstidning, ägd av riksorg, ut snarast. Den NYA tidningen kommer att heta UFO - SVERIGE - AKTUELLT. Du kommer att få ett provnummer av den, seå hoppas vi att Du vill prenumerera på den för att stödja riksorganisationen.

Det är åter igen dax för Ufo-KÖs sommarläger som är den 13 - 15 juni, vid klubbstugan i vanlig ordning. Du som är intresserad ring omgående 0485/37333 för ytterligare information. Ett av föreningens största evenemang någonsin blir i höst, nämligen en planeringskonferans, lördagen den 18 oktober i Folkets Park i Kalmar. Det blir filmvisning, paneldebatt och mycket mera, mer om detta i kommande nummer av Ufo-Nytt.

Med dessa rader så önskar vi på redaktionen, alla Ufo-Nytts läsare, en trevlig sommar.

Bert Petersson

Bidrag från läsekretsen i form av artiklar och diskussionsinlägg mottages tacksamt. För att underlätta den redaktionella bearbetningen, bör manuskripten skrivas på skrivmaskin, med enkelt radavstånd. Var god observera att manus endast skrives på bladets ena sida.

Bidrag kan sändas direkt till: UFO - NYTT,
Box 3001,
390 03 Kalmar.

Satellit ska mäta stjärnläge

Den vetenskapliga programkommittén inom europeiska rymdorganisationen (ESA) har nu, med 10 röster och en nedlagd, beslutat stälpa det förslag som lagts fram om att sända en sond till Halleys komet och att mäta jordens magnetfältsvans. I stället vill man få upp en astronomisk observations-satellit med raketerna Ariane sommaren 1986. Den satelliten, som skall ges starkt förbättrade möjligheter att mäta in stjärnornas positioner, placeras i geostationär bana för sin beräknade livstid på två och ett halvt år. Den totala kostnaden för projektet beräknas till ca 82 miljoner kronor.

Satelliten upp tidigast 1984

Beslut om en svensk forskningssatellit, Viking, dröjer. Rymddelegationen har nu beslutat fortsätta undersökningarna.

Det gäller främst om industrin kan hålla kostnaderna inom begärda ramar, utan att skada det vetenskapliga arbete som skall utföras med denna satellit.

Dessa ekonomiskt-tekniska undersökningar fortsätter detta budgetår ut.

Delegationen hoppas kunna fatta ett beslut i juni. Om detta skulle bli att projektet skall förverkligas torde industrin kunna fortsätta arbetet på Viking ganska omgående.

Det innebär en uppsändning 1984. För Vikingprojektet har statens rymddelegation föreslagit att det för budgetåret 1980-1981 skall anvisas 16 miljoner kronor.

GÖR MEDLEMSKAPET
TILL EN MENING,
BLI AKTIV I VÅR
FÖRENING

Astronomin revolutioneras

USA: Ett tio tons optiskt teleskop sänds upp med den amerikanska rymdfärjan vid mitten av 1980-talet.

Detta lovar något av en revolution inom astronomin under detta årtionde. Astronomerna kan då se sju gånger längre ut i världsrymden än med de markbaserade instrumenten.

Till chef för projektet har utsetts dr F A Speer vid Nasas utvecklingscentral, Marshall Space Flight

Center i Huntsville, Alabama. Dr Speer, som är utbildad vid universitetet i Berlin, blev amerikansk medborgare 1960.

Han har lett det nu avslutade programmet HEAO, High Energy Astronomy Observatory, sedan 1971. Det projektet uppnådde mer än vad som planerats och det inom given budget. Dr Speer har tidigare bl a varit med i ledningen för Apollorymdflygningarna.

Koldioxidhalten i atmosfären har fördubblats

ANTARKTIS: Analys av is från Antarktis visar att atmosfärens halt av koldioxid för 20 000 år sedan sannolikt var endast hälften av vad den är i dag.

Det är en grupp franska forskare som undersökt borrhärdar av is och lyckats ta ut luft-som legat innesluten i denna is. Det rör sig om ca 0,1 ml per gram is.

Deras mätresultat, som redovisas i tidskriften Nature (800313), ger starkt stöd för antagandet att luftens koldioxidhalt under den senaste istidens allra kallaste del, dvs för 20 000-15 000 år sedan, var 0,016 procent. I dag är halten uppe i det dubbla eller 0,033 procent.

Därför dog skräcködlan

Hur kom det sig att alla skräcködlor (dinosaurier), både stora och små, som så länge varit funktionsdugliga, försvann totalt i slutet av kritperioden, för ungefär 65 miljoner år sedan? Frågan har länge förbryllat vetenskapsmännen. Man har försökt ge många förklaringar på den plötsliga massdöden, men utan egentlig framgång.

Dinosauriegg från Sydfrankrike. De tyska paleontologerna anser nu att äggskalen på grund av hormonförändringar blev så tunna att de brast innan embryot var färdigutvecklat. Därmed dog skräcködlorna ut!

Nu tycks forskare från Bonn ha löst mysteriet! De anser att dinosaurierna undergick hormonförändringar som påverkade deras förökningsförmåga. De har nämligen funnit att dinosauriernas ägg under årsmiljonernas lopp blev mer och mer tunnskaliga. I slutet av kritperioden var de så sköra, att skalen brast, innan skräcködlafostret var färdigutvecklat.

Forskarna från Bonn har på senare år påträffat dinosauriegg i fyra olika bergslager ovanför varandra i Provence. De ägg som påträffades i de lägre skikten, alltså de äldsta, hade skal som var drygt två millimeter tjocka. De blev senare tunnare och tunnare tills de måste ha varit ytterligt sköra.

Nu har paleontologerna funnit en ny uppsättning dinosauriegg i franska Pyrenéerna. De är från senaste perioden med provençalska äggskal och måste ha varit lika sköra. Forskarna anser att äggskalerna måste ha brustit, innan det innerligande embryot var fullt utvecklat!

7 svenskar av 10 tror på det "övernaturliga"

INTRESSET är stort för parapsykologi, ockultism och annat som man i brist på bättre samlingsnamn kallar "det övernaturliga".

Tidningen Vi har gjort en opinionsundersökning om svenskarnas förhållande till det övernaturliga. Här en sammanfattning av frågor och svar:

FÖRSTA FRÅGAN: Tror ni att människor kan ha "övernaturliga" upplevelser som t ex sanndrömmar och varsel?

Av de 751 tillfrågade var det bara en fjärdedel som svarade klart nej på den frågan. Fyrtio procent var helt säkra på att man kunde ha sådana här upplevelser, var till kom tjugoåtta procent som svarade kanske. alltså nära sjuttio procent var mer eller mindre öppna "troende".

FRÅGA 2: Har ni själv någon gång haft sanndrömmar, vilkas detaljer har stämt med händelser som inträffat efter själva drömmen.

Här var det förvånansvärt

många som varade ja, säkert. Hela nittion procent av de tillfrågade sade sig ha sanndrömmar, plus ytterligare nio procent som svarade ja, kanske.

FRÅGA 3: Har ni någon gång i vaket tillstånd haft en stark känsla, en "vision" av att något för er okänt just hänt eller höll på att hända och senare fått veta att er "vision" var riktig?

Det var ungefär samma vars-bild som på fråga två: 18 procent svarade att de haft "varsel", plus åtta procent som svarade ja, kanske.

FRÅGA 4: Har ni någon gång haft en känsla av att ni befunnit er "utanför" er egen kropp, alltså att er medvetande har befunnit sig utanför er fysiska kropp?

"Bara" sex procent kunde rapportera om sådana märkliga upplevelser, medan 4 procent svarade ja, kanske.

FRÅGA 5: Har ni någonsin i vaket tillstånd haft ett intryck av att ni sett, hört eller vidrörts av en varelse utan att ni kunnat förklara detta på naturlig väg?

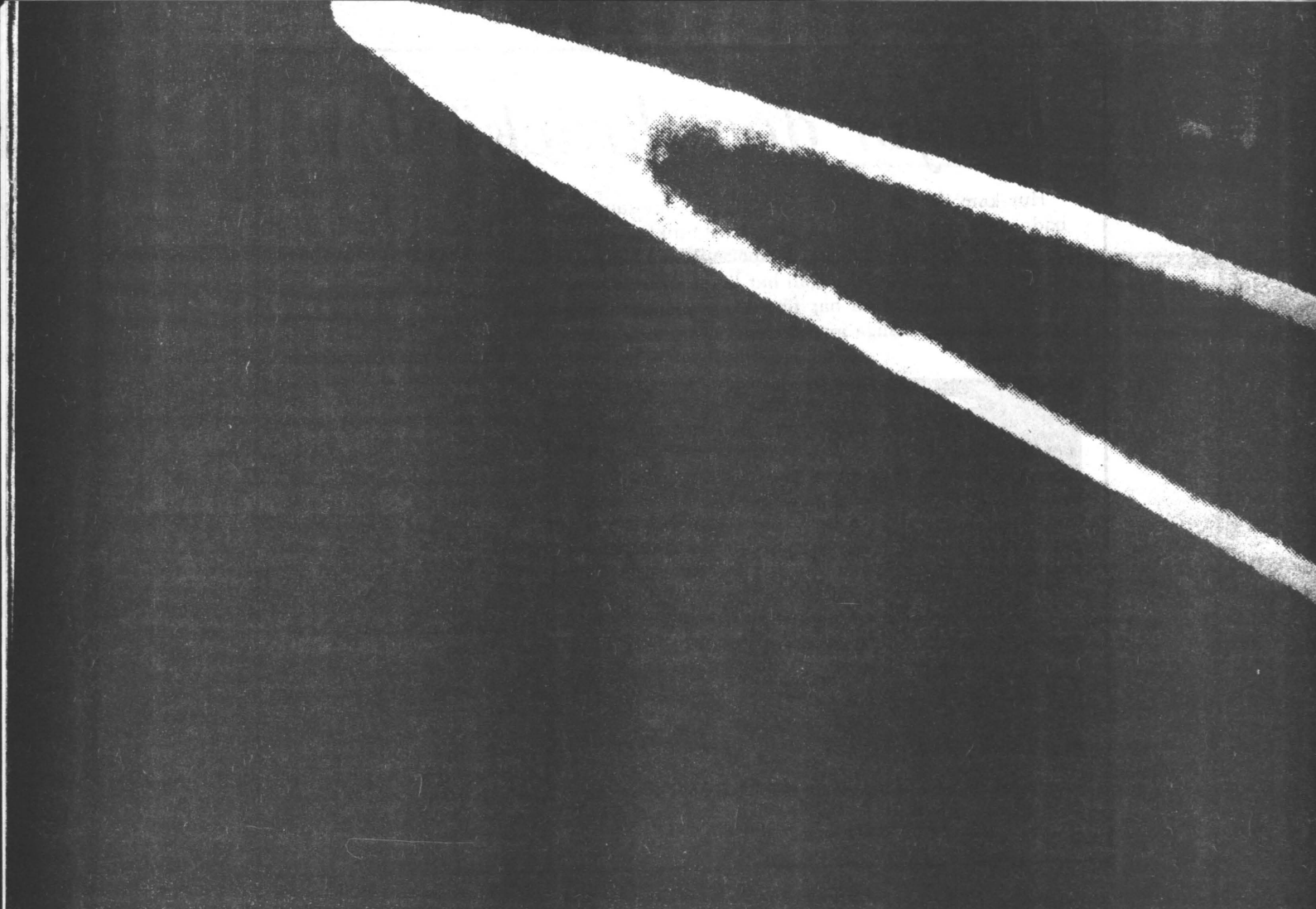
Här hoppade ja-svaren upp några enheter, tio procent säkra ja, plus fyra ja, kanske.

FRÅGA 6: Tror ni på ett liv efter detta?

Tjugotvå procent, de flesta kvinnor, svarade klart ja, medan femton procent svarade ja, kanske. På denna fråga var andelen osäkra störst, tjugo procent.

Den genomgående tendensen i alla sådana här undersökningar har varit att kvinnor är och har varit mer öppna än män för "övernaturliga" upplevelser.

I Vi:s undersökning fanns det också en liten med tydlig övervikt för landsbygden, alltså fler "troende" på landsbygden än i städerna.

Senaste nytt från yttre planetsystemet:

Ringar, månar och kometer

Saturnus – planeten med ringen – är inte längre ensam om sitt originella attribut. Nu vet vi att både Jupiter och Uranus har ringar. Om dessa och andra viktiga upptäckter om planetsystemets yttre delar berättar här Hans Rickman vid Astronomiska Observatoriet i Uppsala.

KÄLLA: NATURVETENSKAP &
MATEMATIK 1980/81

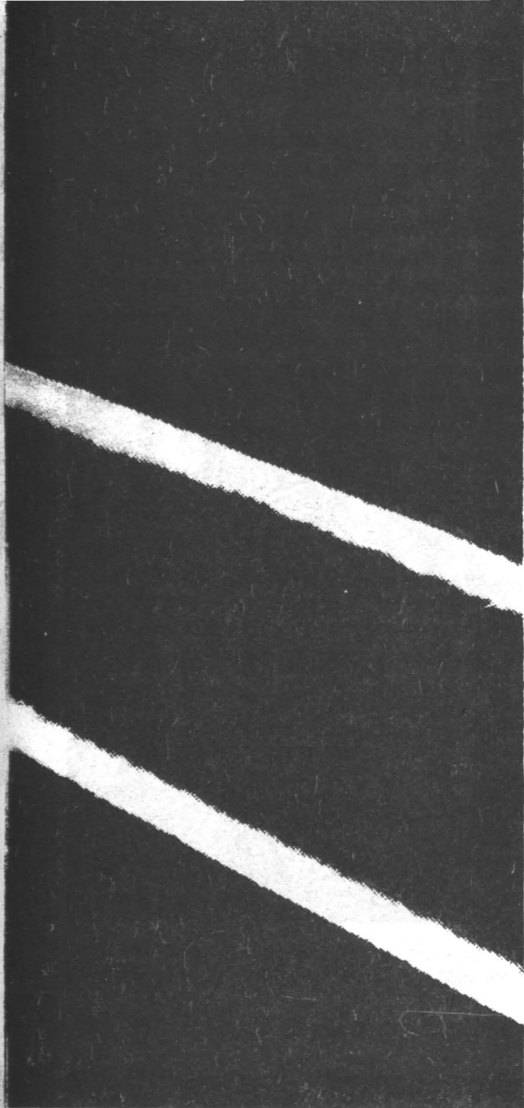
De senaste åren har man gjort en rad viktiga upptäckter som rör förhållandena i de yttre delarna av planetsystemet. Området i fråga, som nu tilldrar sig ett allt större intresse bland solsystemsastronomerna, sträcker sig från Jupiterbanan på ca fem gånger jordens avstånd från solen (5 AE = astronomiska enheter) via Saturnus' och Uranus' banor (10 resp. 20 AE, grovt räknat) ut till ca 30 AE, där Neptunus och Pluto för närvarande finns.

Man studerar nu ett antal nya objekt och fenomen, vars existens för bara fem år sedan inte många på allvar trodde på. Onekligen har vi rymdteknologin att tacka för många av upptäckterna – just när detta skrivs nås vi t. ex. av de första informatio-

nerna från Pioneer 11:s möte med Saturnus – men faktum är att lika många och minst lika viktiga upptäckter har gjorts från jordytan med ganska konventionella metoder. Jag ska här presentera ett urval av oväntade upptäckter och något av det man tror sig ha lärt av dem.

Så upptäcktes Uranus ringar

I raden av planeter i solsystemet – för de flesta ganska anonyma och ouskiljbara – brukar Saturnus identifieras som "planeten med ringarna". Detta är fortfarande berättigat, men man vet nu också att ringar finns kring Jupiter och Uranus. Neptunus är den enda jätteplanet kring vilken ännu ingen ring har upptäckts. Detta

Jupiters ring fotograferad av Voyager 2 från ett avstånd av 1,5 miljoner kilometer. Bilden är tagen ungefär i riktning mot solen, men i Jupiters skugga.

behöver emellertid inte betyda, att den saknar ringar! Några observationer av avgörande slag har inte kunnat göras ännu.

Den 10 mars 1977 ockulterades stjärnan SAO 158687¹⁾ av Uranus, dvs planeten passerade framför stjärnan så att dess skugga svepte över jorden. Denna händelse var förutsagd på grundval av kunskapen om Uranus' och jordens banrörelser, och den observerades från flera platser i avsikt främst att noggrant bestämma planetens diameter och härleda några grundläggande informationer om dess atmosfär. Det visade sig emellertid att

1) Detta är ett katalognummer. Stjärnan är nr. 158 687 i den stora stjärnkatalog som har utgivits från Smithsonian Astrophysical Observatory (SAO) i Cambridge, Massachusetts.

stjärnan inte bara ockulterades av Uranus, utan att ytterligare en serie mycket hastiga förmörkelser inträffade strax före och efteråt. Upptäckten gjordes av Elliot, Dunham och Mink från ett flygplan på 11 000 meters höjd över Indiska Oceanen sydväst om Australien (Kuiper Airborne Observatory).

Det stod nästan genast klart att det rörde sig om fem stycken ringar kring planeten. De kom att betecknas med de grekiska bokstäverna α , β , γ , δ och ϵ . Senare analyser av observationerna visade ytterligare fyra ringar, som kallas η , 4, 5 och 6, och alla nio ringarnas existens bekräftades vid en följande Uranusockultation drygt ett år senare. Vi tycks för närvarande alltså kunna räkna med minst nio ringar kring Uranus, samtliga belägna i planetens ekvatorsplan innanför den innersta månen, Miranda.

Millimeterstora partiklar?

Det finns stora skillnader mellan Saturnus' och Uranus' ringsystem. Kortfattat kan man säga att medan Saturnusringarna är breda och ljusa är Uranusringarna mycket smala och mörka. Epsilonringen är bredare än de andra och tycks till skillnad från dessa inte vara cirkelrund utan svagt elliptisk. De grundläggande frågorna om ringarna – vad de består av och vilket deras ursprung är – har man ännu inget säkert svar på.

Medan Saturnusringarna med stor säkerhet är fasta kroppar av centimeter – till meterstorlek, bestående av eller åtminstone täckta av is, har man svårigheter med en liknande förklaring av Uranusringarna. Om de består av fasta partiklar och är gamla, stabila bildningar, tycks den enda möjliga partikelstorleken vara ca en millimeter. Med större partiklar skulle ringarna snabbt spridas ut genom kollisioner och bli mycket bredare än man observerar. Mindre partiklar skulle å andra sidan falla in mot Uranus genom strålningstryckets inverkan (den s. k. Poynting-Robertsoneffekten). Alternativen vore antingen att ringarna har bildats nyligen, eller att de inte består av fasta partiklar utan är gasformiga. Ockultationerna skulle i så fall kunna bero på ljusbrytning liknande den i jordatmosfären.

Jupiters ring fotograferades från nära håll av de två Voyagersonderna tidigare i år. Den bästa bilden togs från Voyager 2 den 11 juli. Ringen ligger i Jupiters ekvatorsplan 0,8 Jupiterradier över planetytan och är smal och uppbyggd av små partiklar. Övriga egenskaper vet man inte mycket om. Det kan tänkas att Jupiterringen indirekt har observerats tidigare. Skuggan som en ring kastar på de ljusa Jupitermolnen har enligt Vsekh-svyatskij, vid enstaka tillfällen kunnat

anas, och en minskning av partikelstrålningen som registrerades av Pioneer 11 när den var som närmast Jupiter tydde också på att en ring existerade.

Strax utanför ringen, bara ca 1,6 Jupiterradier ovanför planetytan, kretsar den innersta Jupitermånen, *Amalthea*. Den upptäcktes 1892 som den femte bland Jupiters månar, den första sedan Galileis tid. Nu har den fotograferats av Voyager 1. Med en medeldiameter på ca 200 km är den i storlek jämförbar med de största asteroiderna, men den är samtidigt mycket avlång och har därför en form typisk för små asteroider. Färgen är rödaktig och kratrar kan skymtas på dess yta.

Amaltheas ursprung erbjuder ett intressant problem. Om den har bildats i stort sett i sin nuvarande bana måste troligen speciella omständigheter till för att förklara dess avlånga form, t. ex. en kollision mellan två Jupitermånar eller sönderslitning av en måne genom tidvattenkraften från Jupiter. Om *Amalthea* i stället kan vara en infångad asteroid beror på om infångning till den nuvarande banan är dynamiskt möjligt. Detta är inte känt men verkar osannolikt.

De mest uppseendeväckande resultaten från Voyagersonderna är ändå fotografierna av de Galileiska satelliterna – Jupiters fyra största månar som upptäcktes av Galilei år 1610. De liknar inte varandra det minsta men är intressanta på var sitt sätt. Intressantast av alla förefaller den innersta, *Io*.

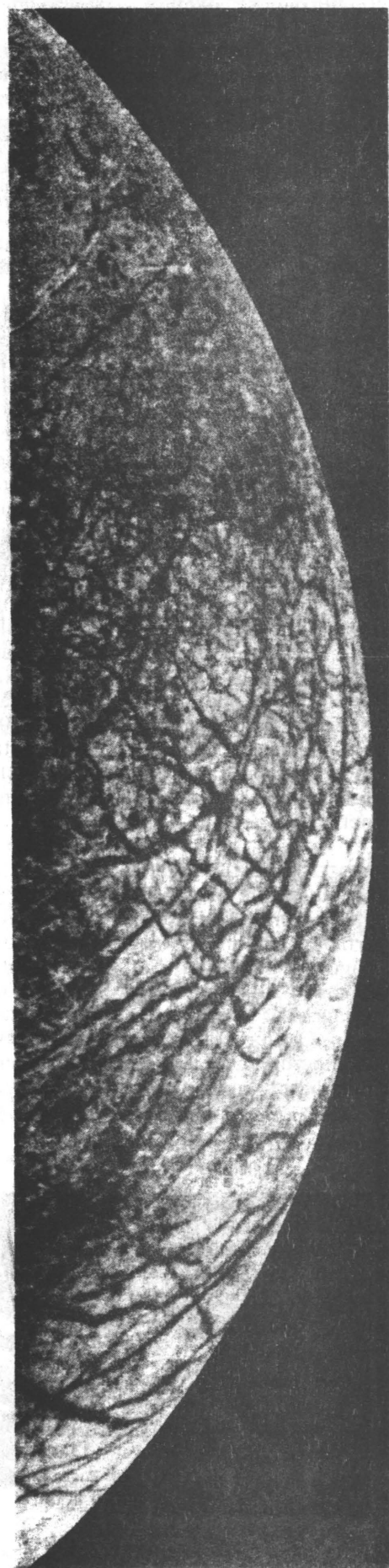
Io – liknar ingen annan

Io's utseende (någon har jämfört den med en pizza!) är nog det mest egenartade man hittills har stött på hos någon himlakropp i solsystemet. Orsaken till de märkliga färgerna är avlagringar av svavelföreningar på ytan. Orsaken till dessa i sin tur är en väldig vulkanisk aktivitet – *Io* är den överlägset mest vulkaniskt aktiva Vänd!

Vulkanutbrott på *Io*. Bilden täcker ett område 600 km brett.

Ringar, månar och kometer. . . (forts.)

man känner till av solsystemets himlakroppar. Under tiden då Voyager 1 fotograferade Io pågick utbrott i minst sju vulkaner.

Vulkanutbrotten på Io har åtminstone två viktiga konsekvenser. Dels uppehåller de en tunn atmosfär kring himlakroppen, som i sin tur ger upphov till ett plasmamoln runt om dess bana kring Jupiter. Detta har observerats både från jorden och från de tidigare Pioneer-sonderna, framför allt i form av en "glöd" i de gula D-linjerna av natrium. Dels förnyas Io:s yta i mycket snabb takt genom de vulkaniska avlagringarna (uppemot en centimeter per år, uppskattar man). Därför kan just inga nedslagskratrar finnas på Io trots ett troligen intensivt bombardemang, framför allt av kometer! Inga sådana kratrar syns heller på Voyagerbilderna.

Den vedertagna förklaringen till vulkanismen på Io är följande: Io har bunden rotation och vänder alltid samma sida mot Jupiter. Samtidigt orsakar Jupiter en tidvattenutbuktning i riktningarna in mot och ut från planeten. Om den bundna rotationen vore perfekt, skulle utbuktningen vara stilla i förhållande till materien i Io, och inga inre slitningar skulle uppstå. Emellertid orsakar de övriga Galileiska månarnas gravitation att excentriciteten hos Io:s bana varierar märkbart, och med en elliptisk bana där vinkelhastigheten varierar kan det aldrig bli fråga om en perfekt bunden rotation. Slitningarna som därför uppstår till följd av Jupiters tidvatteneffekt hettar upp Io:s inre så mycket att det till största delen är smält, och här finns troligen källan till den observerade vulkanismen.

Europa – is på ytan

Europa, den näst innersta och den minsta av de Galileiska månarna (något mindre än vår egen måne), uppvisar en nästan otroligt jämn yta genomkorsad av sprickor. Ytmaterialet är till stor del is – detta har konstaterats med hjälp av jordbundna observationer av Europas infraröda reflektionspektrum. Inte heller här syns några nedslagskratrar, men orsaken kan uppenbarligen inte vara vulkaniska avlagringar i Europas fall. Det troliga är i stället att ytmaterialet inte är stelt nog att bära upp några större höjdskillnader under någon längre tid. Hur sprickorna har uppstått, vet man inte än.

Ganymedes – åsar och dalar

Ganymedes är en himlakropp till stor del uppbyggd av vatten – om detta vittnar dess låga medeldensitet (1,9

g/cm³). Den är störst av Jupiters månar och nästan lika stor som planeten Merkurius. Dess yta innehåller många kratrar omgivna av strålar liknande dem kring månkratrarna Tycho och Kopernikus. Det är helt uppenbart fråga om nedslagsformationer. Marken där kratrarna finns är relativt mörk, men det finns också ljusa områden som verkar yngre. Dessa innehåller färre kratrar men uppvisar i stället

Förstoring av ett "räfflat" område av Ganymedes' yta. Ursprunget till detta mönster är inte känt.

tektoniska bildningar. Det är fråga om ett egendomligt, "räfflat" mönster av parallella åsar och dalar, som sträcker sig över stora avstånd. Av spektra att döma finns det gott om is på ytan av Ganymedes.

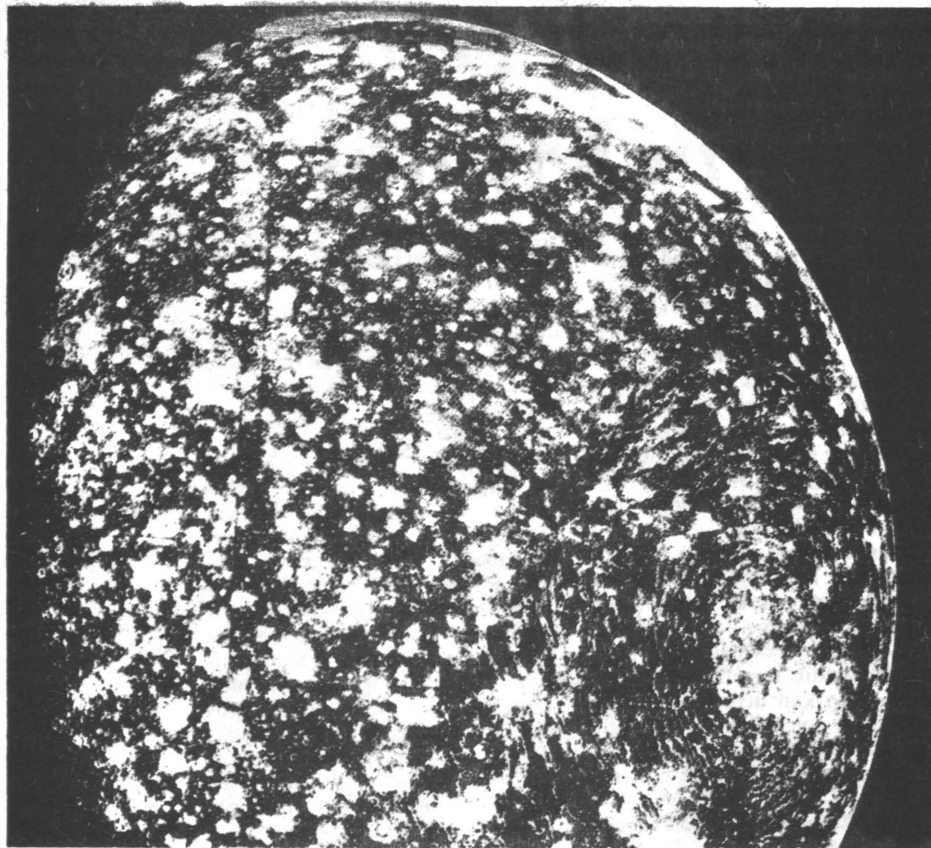
Callisto – rekord i kratrar

Callisto, den yttersta av de Galileiska månarna är nästan lika stor som Ganymedes och ännu något lättare, dvs vattenhaltigare. På dess yta tycks det emellertid inte finnas någon is. Den är översäddad med kratrar på ett sätt som man inte har skådat på någon annan himlakropp. Troligen är Callistos yta mycket gammal, i likhet med de kraterbemängda "kontinenterna" på månen. Alternativet vore att den har utsatts för ett oerhört kraftigt bombardemang.

Vad för slags kroppar kan det vara, som har bombarderat åtminstone Callistos och Ganymedes ytor? Ett viktigt faktum är att Callisto trots den enorma mängden småkratrar helt saknar de stora "ringberg", som är så framträdande på månen t. ex. Detta kan man tolka som att de kraterbildande kropparna i Callistos fall är energifattigare och därmed troligen mindre. Det kan knappast råda någon tvekan om att det är frågan om kome-

Vänd!

Europa fotograferad av Voyager 2. Ytan påminner om ett spräckt äggskal!

Callisto fotograferad av Voyager 1. Obs! mönstret av ringar som sträcker sig ca 1 000 km från den ljusa kratern.

Ringar, månar och kometer . . . (forts.)

ter. Närpassager av kometer intill Jupiter är ännu vanligare än man tidigare har trott, och genom att studera storleksfördelningen av Callistos kratrar kan man kanske få den hittills säkraste informationen om hur stora kometkärnorna är.

Jupiters fjortonde måne – finns den

Antalet kända Jupitermånar är fortfarande 13 – den senaste av dem upptäckt år 1974. En fjortonde måne rapporterades ett år senare, men rapporten kunde inte bekräftas. Vid tiden för dessa upptäckter sades det att man nog kunde se fram emot en nyupptäckt Jupitermåne om året inom den närmaste framtiden. Dessa förhoppningar har i varje fall hittills inte infriats.

Nyligen visade det sig för första gången, att en känd kortperiodisk komet har varit tillfällig Jupitermåne. Det gäller kometen *Gehrels 3*, som upptäcktes 1975 och nu går i en bana kring solen strax innanför Jupiters med åtta års omloppstid. Mellan 1966 och 1974 var den gravitationellt bunden till Jupiter, och den gick drygt ett varv kring planeten som en tillfällig måne i en mycket långsträckt, labil bana (undersökningen gjordes 1977 av artikelförfattaren tillsammans med Nils Carlborg vid Stockholms Observatorium).

Det finns ingen anledning att tro att det yttre planetsystemet är särskilt glest befolkat med småkroppar. Något som liknar asteroidbältet mellan Mars och Jupiter finns det troligen inte i rymden mellan jätteplaneter. Däremot tjänar detta område ganska säkert som en tillfällig reservoar för tiotusentals kometer. Dessa är kilometerstora iskroppar vars banor störs kraftigt av planeterna. De kan ibland "fångas in" av Jupiter, dvs kastas inåt mot solen så att isen förångas av värmen och det diffusa kometskenet (koman och svansen) uppstår.

Chiron – asteroid eller komet?

Två mycket viktiga upptäckter de senaste åren har med detta att göra. Den första gjordes 1977 av Charles Kowal vid Palomarobservatoriet: en mycket långsamt rörlig asteroid som fick den preliminära beteckningen 1977 UB och sedan har döpts till *Chiron*. Dess bana skiljer sig helt och hållet från tidigare kända asteroiders. Den är givetvis elliptisk, men de minsta och största avstånden från solen svarar ungefär mot Saturnus' och Uranus' medelavstånd! Omloppstiden är ca 50 år. Chiron upptäcktes i den avlägsnaste delen av sin bana. Tidigare hade den fotograferats många gånger utan att dra uppmärksamheten till sig, bl. a. så tidigt som 1895. Skä-

let till att den fram till nyligen har undgått upptäckt kan till stor del vara att den rör sig så långsamt, att den är svår att skilja från en stjärna.

Vad kan Chiron ha att göra med de tiotusentals kometer i det yttre planetsystemet? Är den kanske rentav en av dem, fast den kallas för asteroid? Detta är faktiskt troligt – en kometkärna och en asteroid kan inte skiljas åt med hjälp av blotta utseendet på så stort avstånd från solen som det här är frågan om. Banan är definitivt i överensstämmelse med kometerbanor. Utvecklingen kan tänkas leda till en typisk kometbana, och den kan också ha lett från en sådan en gång i tiden. Med asteroidbältet tycks däremot alla förbindelser vara avskurna.

Svårigheten med att tänka sig Chiron som en komet ligger huvudsakligen i dess storlek. Diametern uppskattas till flera hundra kilometer, och så stora kometkärnor känner man knappast till – 1729 års komet är den enda som kan ha varit i närheten. Å andra sidan kan man hävda, att det bland tiotusentals kometer gott och väl kan finnas någon av exceptionell storlek!

Pluto – liten planet med stor måne

Den andra upptäckten gäller planeten Pluto. Den avslöjades 1978 som en "dubbelplanet", eller en planet med en relativt stor måne. Fotografiska bilder av Pluto har visats vara asymmetriska. De innehåller en utbuktning som flyttar sig med sådan regelbundenhet, att det måste vara fråga om en satellit till Pluto. Denna måne har fått namnet *Karon*. Omloppstiden har befunnits vara densamma som perioden för Plutos ljusväxlingar, dvs 6.4 dygn. Det intressantaste med denna upptäckt är att den för första gången ger en möjlighet att noggrant bestämma Plutos massa.

Resultatet är ca 15 % av massan hos vår måne! Frågan är om Pluto överhuvud taget bör räknas som planet i och med denna upptäckt. Det är inte troligt att Pluto kommer att degraderas från sin hävdvunna ställning bland de nio planeterna, men man bör hålla i minnet att den är en mycket liten planet och kanske har mer att göra med "småkropparna" än med de övriga planeterna.

Plutos diameter är mycket osäkert bestämd. Ytan har befunnits vara till stor del täckt av metanis och bör alltså vara relativt ljus. Detta leder till ett troligaste värde på ca 3 000 km för diametern – återigen något mindre än vår måne. Motsvarande medeldensitet är ca 0,8 g/cm³, vilket antyder en himlakropp huvudsakligen uppbyggd av is. ■

För dej som vill veta sanningen om hypnos

HYPNOS ANVÄNDS i dag för att bota allt från smärta till tvångsföreställningar. Det växande intresset för hypnos kan visa sig vara till ovärderlig nytta för vårt läkemedelsberoende samhälle, skriver Emily och Per Ola d'Aulairé i marsnumret av Det Bästa.

Fenomenet hypnos inom läkekonsten går tillbaka till antikens Egypten och Grekland, där prästerna brukade lindra de sjukas smärtor främst genom transtillstånd och suggestion. I Europa betraktades dock under medeltiden de som hade förmågan att hypnotisera som häxor och trollkarlar. På 1800-talet var hypnos en konst som endast utövades av charlataner och magiker, som fick sina offer att tro sig vara och bete sig som skällande hundar eller dansande sopkvastar.

I dag, när tester i kliniker och laboratorier visat metodens tillförlitlighet, växer insikterna om att hypnos för vissa människor kan tjäna som ett verksamt medel för att kontrollera smärta, tvångsföreställningar och dåliga vanor. Hypnos kan medföra fysiska effekter som vore svåra att tro på om de inte vore så väldokumenterade.

VID ETT EXPERIMENT gavs ett mycket kraftigt sömnmedel intravenöst till en grupp medicinstuderande. Medlet borde omedelbart ha gjort dem mycket sömniga. Men försökspersonerna hade först hypnotiserats och därefter blivit intalade att sömnmedlet skulle vara utan effekt. Vid de efterföljande testerna av motoriska och neuromuskulära reaktioner visade det sig att samtliga förblev vakna och alerta och reagerade fullt normalt.

En tid senare gavs de starkt reducerade doser av samma sömnmedel utan hypnos. Inte en enda kunde fungera normalt eller fullfölja testerna och flera av dem somnade under försöket.

Sömnlöshet, oro, högt blodtryck, blödersjuka och astma är bara några av alla de sjukdomar som kunnat behandlas framgångsrikt. Dessutom har det visat sig att patienter som får hypnos bättre återhämtar sig från kirurgiska ingrepp.

VAD ÄR HYPNOS egentligen? Enklaste sättet att förstå vad det handlar om är att lära sig vad hypnos INTE är, menar dr Spiegel.

□ Hypnos är inte lika med sömn. Trots att ordet härleds från grekiskans HYPNOS, som faktiskt betyder sömn, så är hypnos något helt annat än sömn. Hypnos försätter oss i trans och trans är en intensivt fokuserad form av medvetande som utesluter yttre stimulans. Hypnosliknande erfarenheter möter oss ofta i vardagslivet — när vi dagdrömmer, t.ex. eller förlorar oss helt i en film eller bok.

□ Hypnos är inte att vara i någon annans våld. Man ändrar alltså inte en människas psyke genom att hypnotisera henne. "Tvärtom", säger Spiegel. "Förmågan att falla i trans är ärftlig, ungefär som musikalitet. Den kan utvecklas genom instruktion och träning. Hypnotisören bara hjälper patienten att utnyttja en talang han eller hon redan besitter".

□ Mottaglighet för hypnos är tecken på mental svaghet. "Tvärtom igen", förklarar Spiegel. "Det är ett tecken på intelligens och koncentrationsförmåga". Förmågan att kunna låta sig hypnotiseras bygger på livlig fantasi. Analytiker har ofta svårt att falla i trans. De flesta experter uppskattar att 50—90 procent av alla människor kan dra nytta av hypnos i en eller annan form.

□ Hypnos är ett biologiskt fenomen lika väl som ett psykologiskt. Spiegel menar att verkliga, mätbara förändringar sker i hjärnaktiviteten och kan åskådliggöras med hjälp av ett EEG. Härtill kommer att nyligen utförda undersökningar visat att hjärnan kan framställa egna opiater som motverkar smärta. Dessa kallas EN-

DORFINER, ett slags endogena (självalstrade) morfinliknande substanser. Några psykiatrer menar att den djupa koncentration som fordras vid transtillstånd kan framkalla dessa naturliga, kroppsegna smärtlindrare.

RÄTT TILLÄMPAD kan hypnos ge imponerande resultat inom många användningsområden. Människor med tvångsföreställningar, t.ex. reagerar ofta mycket positivt på behandlingen.

Hypnosens potentiella användningsområde tycks vara lika omfattande som människans behov. Sovjetiska forskare har med framgång ökat kreativiteten hos musiker, konstnärer och schackspelare med hjälp av hypnos. "Hypnos" kan mobilisera krafter som man inte vet att man besitter", konstaterar en psykolog i Moskva.

DEN SNABBAST växande tillämpningen av hypnos gäller kontroll av dåliga vanor. Spiegel, som använder hypnos för att hjälpa folk sluta röka, uppger att 30 procent av hans patienter har kunnat lägga av den ovanan efter ett enda behandlingstillfälle. Milton Kline vid institutet för hypnosforskning i New York sprider ut sina behandlingar över flera sessioner och kan rapportera en 80-procentig framgång hos patienter som vill sluta röka.

Flygare startade tefatsfeber 1947

■ ■ Benämningen "Flygande tefat" kommer från civilflygaren Kenneth Arnold. Han var 32 år den 24 juni 1947 när han under spaning efter ett försvunnet transportplan i staten Washington, USA, såg nio runda nästan spegelblanka skivor i luften.

De kom i formation på ungefär 3 500 meters höjd där också Arnold befann sig. Efteråt berättade Arnold:

— De hade liksom en skälvande rörelse. Ungefär som ett tefat som kastas över en vattenyta.

Aren innan hade Sverige överflugits av "spökflygare" och "spökraketer",

vara tyska, ryska och amerikanska krigsredskap.

Men sedan Arnold berättat om sina skivor och tefat spred sig tefatsfebern över hela världen.

Men inte för första gången.

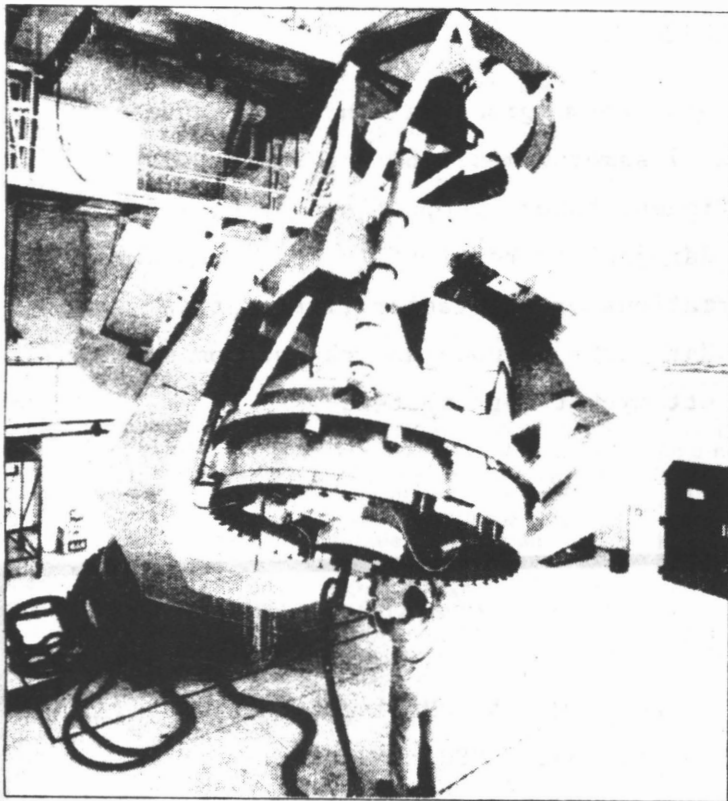
I Gamla testamentet och i drövis med andra böcker inom konst, filosofi, religion med mera förekommer ufon.

De har kallats för brinnande farkoster, eldvagnar, änglar och gudar.

Benämningarna har helt färgats av rådande religioner.

Nu i rymdåldern tycker vi i stället att de liknar rymdfarkoster, så då gör

Jättelikt teleskop på plats i Spanien

VÄSTTYSKLAND: På bilden syns själva "kärnan" i det nya tysk-spanska observatoriet på Calar Alto. Det är ett 2,2-m-spegelteleskop.

Efter olika test på Max-Planck-institutet för astronomi i Heidelberg har det nu placerats i det största europeiska observa-

toriet i södra Spanien.

Trots sin storlek och väldiga vikt — bara spegeln väger tre ton — kan den 12 m höga kolossen röras ytterst exakt. Det skulle ta 148 år att vrida teleskopet ett enda varv om det inriktades på minsta möjliga vridningsrörelse.

RÄTTELSE ANG PLANETER OCH SATELLITER

Som följd av min insändare ang planeten Venus här jag fått ett telesamtal och ett anonymt brev. "Ringaren" påpekar helt riktigt att min uppgift rörande jordens medelavstånd från solen var fel. Jag är medveten om mitt misstag och ber härmed få lämna den rätta siffran. Det skall vara 149 000 000 km och ej som felaktigt uppgavs 6 150 millioner km.

Beträffande det anonyma brevet så påstås där att det inte alls är Venus som strålar i sydväst, utan en vädersatellit. Jag citerar: "Stjärnan i sydväst är en vädersatellit. Två liknande stiger upp på kvällen i öster, tolv till ett på natten är de rätt upp på himlen, den ena klart lysande, den andra har ett mera rödaktigt sken".

Min bästa herre/dam — där tar ni alldeles fel! Jag är ganska allmänorienterad, varför jag inte är helt främmande för astronomi, och mina påståenden vilar på vetenskaplig grund. Sedan sextio år tillbaka har jag med stort intresse studerat stjärnhimlen, och redan som barn såg jag den praktfulla planeten Venus som morgon- eller aftonstjärna, och på den tiden kunde den näpperligen förväxlas med någon vädersatellit.

Rörande de andra stjärnorna som brevskrivaren nämner om, och tycks tro också vara satelliter — så är den största och klart lysande — planeten Jupiter, den andra något mindre och rödlysande är planeten Mars. Till sist — jag har under årens lopp sett många hundra satelliter, och anser mig kapabel att kunna skilja på stjärnor och dylika.

GUNNAR SCHEGEL

Kontraktet klart:

Nasa köper rymdlab

USA: Den amerikanska rymdflygstyrelsen, Nasa, har i dagarna signerat ett kontrakt med den Europeiska rymdorganisationen, ESA, som innebär att Nasa köper ett exemplar av rymdlaboratoriet Spacelab av ESA. Kontraktet är på 185 miljoner dollar. Byggandet av laboratoriet skall ske så att det kan levereras under 1984.

Ansvar för kostnaderna för utvecklingen av Spacelab-konstruktionen, liksom för tillverkningen av det första exemplaret, delas mellan ESAs medlemsnationer. Totalkostnaden för projektet överstiger 850 miljoner dollar.

Det är som en motprestation för ESAs bidrag till utvecklingsarbetet som Nasa nu köper ett

exemplar av rymdlaboratoriet. Skulle behov uppstå kommer Nasa att köpa ytterligare laboratorier i framtiden.

Detta andra exemplar av Spacelab kommer liksom det första att byggas i Bremen, men åtminstone 26 större underleverantörer i ESAs medlemsländer och USA finns med i bilden.

Medlemmar i ESA är Västtyskland, Frankrike, Storbritannien, Italien, Spanien, Belgien, Nederländerna, Schweiz, Österrike och Danmark. Däremot deltar Sverige inte i detta samarbete. Dansken Erik Quistgaard, 58, tillträder posten som VD för ESA den 15 maj i år.

GÖSTA HELLBECK

CARL - AXEL JONZON OCH UFO - INFORMATION

LÄMNAR RIKSORG. UFO - SVERIGE

- Riksorganisationen UFO - Sveriges grundare och ordförande 1970 - 1976, Carl-Axel Jonzon, har i samband med 1980 års Riksstämman beslutat att helt lämna organisationen. Bakom avhoppet uppges bl.a ligga en motion till riksstämman där jonzons rösträtt - på riksstämmorna - för samtliga UFO-Informationens prenumeranter ifrågasattes. Tidskriften utges av en förening där varje prenumerant räknas som medlem och således ger jonzons förening ett mycket högt röstetal.

UFO - SVERIGE - AKTUELLT

- Är Riksorganisationen UFO - Sveriges N Y A Medlemstidning. En medlemstidning ägd av Riksorganisationen UFO - Sverige.

- Då Carl - Axel Jonzon vägrar lämna ut UFO-Sveriges medlemsregister, vilket i sig är juridiskt oantastligt, då det har förts under föreningen UFO - Information, vilket ju var en lokalgrupp inom UFO-Sverige, står vi nu utan alla dessa prenumeranter som vi under åren genom oavlönat arbete skaffat åt honom.

Därför vore det till ovärderlig hjälp om Du kunde sända namn och adress på personer som du tror är intresserade av UFO,m.m. Så kommer ett Prox Ex av UFO- Tidningen. Adressen se nedan.

PS/ Du som är Medlem i UFO-Kö eller som Prenumerant, Behöver inte skicka in sitt namn, Du får ett Proxex. ändå.

Adressen är : UFO - SVERIGE - AKTUELLT
Box 1 7 5

733 00 SALA

UFO - SVERIGE - AKTUELLT

- Behöver ÖVERSÄTTARE * ARTIKELFÖRFATTARE * TECKNARE

Hör av dig till Ovan Adress.

En skeptiker
om tefaten:

Lika roligt och troligt som älvor, tomtar och troll

■ Nog skulle det vara roligt om det fanns flygande tefat. Eller andar, älvor, tomtar, troll och gudar. Och möjligheten att allt sådant finns kan inte uteslutas. Allt är möjligt i vår obegripliga värld.

15 000 000 amerikaner — bland dem president Carter — säger sig ha sett tefat, och 54 % av USA:s befolkning skall enligt Gallup tro att de finns. Ännu flera tror säkert på "högre makter", "en högre makt", "en personlig Gud".

Men vi andra vill ha bevis eller åtminstone starka indicier. Några sådana har åtminstone jag aldrig sett, ej heller hört talas om. Vad man får sig till livs i sådana här sammanhang är för det mesta av negativ art. "Det måste väl finnas någon som styr allt detta märkvärdiga." "När så många trovärdiga människor säger att de har sett flygande tefat så måste det väl vara någonting bakom."

Svaret är helt enkelt nej. Den som påstår något så sensationellt som att det finns flygande tefat, d, han tar också på sig bevisbördan. Och det är en saftig bumling! En skeptiker, amerikanen Philip J. Klass, utgivare av tidskriften *Aviation Week & Space Technology*, säger:

"Efter 11 års forskning har jag inte funnit en enda absolut trovärdig observation av flygande tefat."

Klass har då undersökt alla de mest omskrivna och av de troende framhävda iakttagelserna. (1966 satte han fö upp ett pris på 10 000 dollar till den som kan bevisa tefatens existens. Ingen har hittills gjort anspråk på det.)

Många felkällor

Vad man ständigt kommer fram till är att några få procent av alla rapporter inte kan direkt förklaras. Där talar man alltså om "icke identifierbara flygande föremål". Vilket ju inte betyder att det är fråga om tefat, utan endast att man för tillfället eller med de givna uppgifterna inte kan definiera fenomenen.

Felkällorna är så ofantligt många. "Planeter, stjärnor, optiskt meteorologiska effekter, stjärnfall, flygplan, fria ballonger och fasta observationsballonger, småsaker som svävande stanniolpapper, fåglar, samlingar av insekter, dammtussar, spindlar, maskrosfrön, klotblixtar, St-Elms-eld, mänreflexer, raketer, strålkastare, fyrverkeripjäser, drakar, jetstrimmar, fel på ögonen..." (Dr Ernest H. Taves, USA.) Han kunde ha tillagt störningar på radarskärmar, i radiomottagare och motorer, berusning och annan

mental obalans: men kanske framför allt massuggestion.

Tefatsobservationer kommer ofta i vågor. En av de tidigare gick över USA år 1897, då tusentals personer rapporterade att de hade sett "cigariformade luftskepp". Detta var strax efter det Jules Vernes bok "Världens Herre" hade blivit bestseller i landet. Och den handlar om en galen vetenskapsman som konstruerar ett väldigt luftskepp med vilket han kan färdas över hela jorden...

Den första iakttagelsen i vår tid gjordes 1947 i USA och kom att ingå i det kalla krigets ryktesflora om hemliga ryska vapen. (Eller topp-hemliga amerikanska.) Nu tycks man mera vilja tro på interstellära eller extragalaktiska kommunikationer. Svårigheten med avståndet till närmaste solsystem i vår galax, för att inte tala om avståndet till närmaste galax — 4 ljusår respektive 2 000 000 ljusår — den svårigheten brukar man avfärda med att vederbörande civilisation kan vara några miljoner år äldre än vår: och vi har ju kommit från det första motordrivna flygplanet till månaraketen på 65 år! "Vi måste inse att dessa fenomen kan basera sig på en teknik som är helt obegriplig för oss för närvarande." (Astronom Allen Hynek.)

Och även detta är naturligtvis möjligt, liksom att

besättningarna kan bestå av folk som har löst odödlighetens gåta. Eller att tefaten inte har någon sars fysisk existens utan är projektioner eller rent av föreställningar i iakttagarens hjärna, framkallade av intelligenta varelser som sitter på ofantliga avstånd i rymden. Med sina apparater.

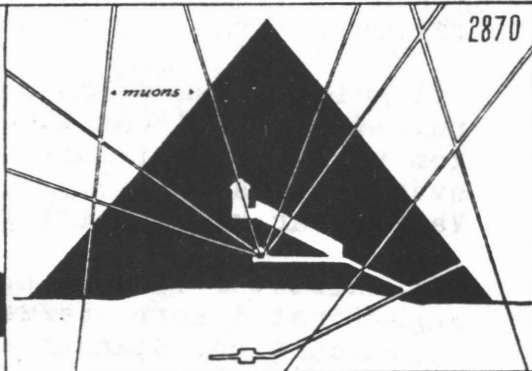
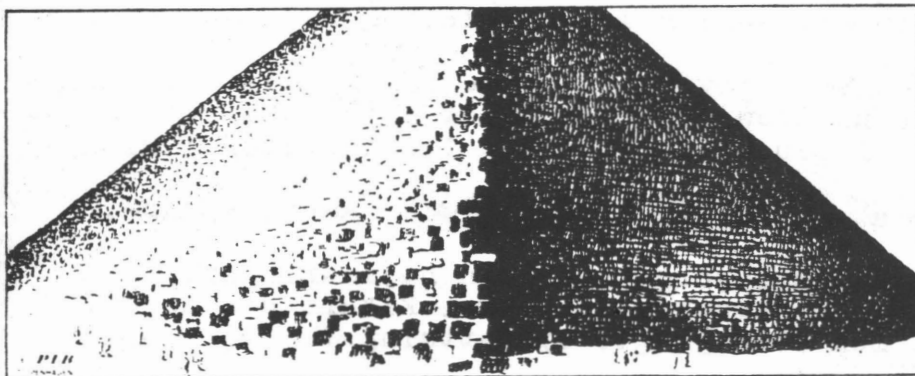
Bara lek

Härvid kan man fråga med den fantasifulle författaren Robert G. Temple:

"Jag tror inte att rymdfarkoster bär sig så underligt åt som ufonas sägs göra. Jag fattar inte varför de skulle fara omkring i rymden år efter år och bara lata. Om vi gav oss av till en annan planet, skulle vi då offra tid på sådant nonsens? Vad som ser ut att saknas hos ufon är syftet".

Idén med övervakningen av en bussig (eller farlig!) storebror är ganska vanlig bland de troende. Och kanske bottnar den i samma skräck för ensamheten i de ödsliga rymderna, samma känsla av jordelivets otillräcklighet och orätfärdighet, som är källan till så mycken annan tro och så många andra drömmar. Jag önskar visserligen att mänskligheten kunde bli fri från den skräcken och försöka klara sig ensam, men jag kan förstå den.

BENGT ANDERBERG

Roligt att veta

PYRAMIDERNA GENOMLYSAS

Den amerikanske fysikern Luiz Alvarez avser att med hjälp av genomlysning med speciella kosmiska strålar undersöka alla Egyptens pyramider för att hitta fram till even-

tuella, hittills oupptäckta gravkamrar med eventuellt gömda skatter.

Strålarna är de s.k. "muoner" som rör sig nästan lika snabbt som ljuset och är i stånd att genomtränga till och med de mest solida stenmassor.

De riktas utifrån i alla riktningar in mot en speciellt inrättad "strålningskammare" i botten på pyramiden som skall undersökas och lämnar här sina spår på två speciellt preparerade metallplattor — svagare spår om de har måst gå genom hela vägen och starkare om de har passerat hålrum utan

hinder.

Genom att på detta sätt studera de spår muonstrålarna efterlämnar på plattorna får man fram ett mönster som är lika bra som en karta över pyramidens inandöme, vilken visar egyptologerna var eventuella hålrum (gravkamrar) är att finna.

UFO

-HÄNDELSE

Yvonne Thorsson Lagst. lar 27 år Franska vägen 7 A. 390 54 Kalmar

Tel. 0480/17340

Sällskap -Ja. Andra vittnen:Fam. Sven-ingvar Johansson Franska V.7A
Crister Norrby Snickarv.13 Kalmar. Vittnena tillåter att deras namn
nämnes.

Dag och plats för obs. 13 Ul -80 kl. 22.25 Obs pl. hemmet
Under 1 tim.45 min.

En av fam. Johansson vistades utohus och såg ett blinkande föremål,
samtidigt som det hördes ett starkt muller.(Detta har även hörts i
Lindsdal). Jag kontaktades av fam. Johansson och vi gick ut samt-

liga med kikare. Föremålet hade då förflyttats c:a 8-10 km. norrut.

Efter c:a 35 min. förflyttades föremålet lite österut för att slut-
ligen försvinna i riktning mot nordost. I kikaren uppfattade vi
föremålet som skalformat. Kunt skalen i en cirkelformad bana rums

ett guldgult sken som blinkade bitvis och rörde sig ryckigt. I cent-
rum av "skalen" var färgerna gröna, blå, och något rött. Mullret astad-
kom vibrationer i marken. I Lindsdal vibrerade fönsterrutor i mina
svärföräldras villa.

Vädret var klart, kallt c:a -5. Vi såg stjärnor och månen. Kikare.

Föremålet var ljusare än himlen. Gjorde kurs- och höjändringar.
Sågs först i norr. Försvann o nordost. Storlek i kikare c:a 25 cm. i
dia. reaktion: Spännande men obekvämligt. Uppfattning: Vet ej. Kanske
något datastyrt (robot)?"

Kalmar den 29/1-80

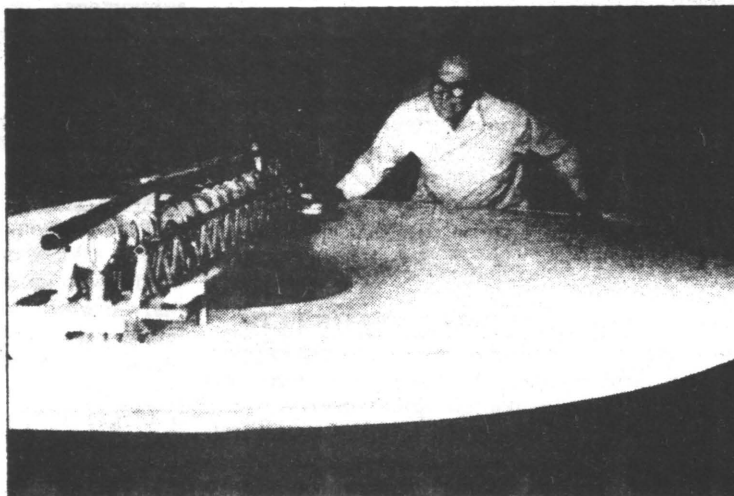
Cirulerande
guldgult sken

Spegeln som gör rymden tydligare

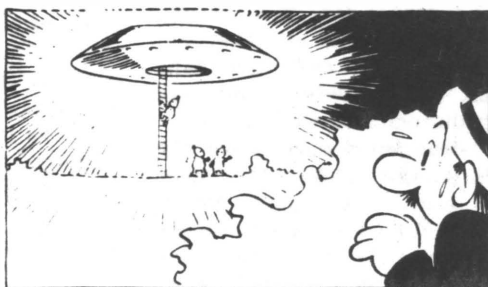

USA: Spegeln till amerikanska rymdstyrelsens, Nasa, rymdteleskop har en diameter på 2,4 m och väger ca 1 200 kg. Tillverkningen tar 16 månader och ca 400 kg glas ska slipas bort. Spegeln får asfärsisk form eftersom det ger skarpare bilder vid fokusering av oändligt avlägsna föremål. Den tillverkas av Kodak. Rymdteleskopet ska skjutas upp i en bana runt jorden på ca 5 000 km höjd i slutet av 1983. Då kommer astronomerna att kunna se sju gånger längre ut i rymden än med de kraftigaste jordbase-rade teleskopen. 350 gånger större volym av rymden kan observeras jämfört med i dag.

FERD'NAND

En bra ursäkt

12 ny teknik • teknisk tidskrift nr 14:1980

Ny satellitstation på Spetsbergen

NORGE: Spetsbergen har nu bättre kontakt med fastlandet. I december öppnades en ny station för överföring via satellit. Den provisoriska anläggningen som fanns tidigare var starkt begränsad. Nu kan fler ringa eller skicka telex till och från Spetsbergen.

Förstärkt rymdfärja passerar Sverige

USA: Planer på att öka lastkapaciteten hos USAs rymdfärja i färderna nära polarbanor och med starter från Vandenbergbasen i Kalifornien bearbetas nu. Det meddelar Marshall Space Flight Center i Huntsville, Alabama.

Kontrakt med studier av hur den amerikanska rymdfärjan kan förse med en extra raket (med flytande bränsle) intill dess ordinarie yttre tank har lagts ut hos Martin Marietta Corp., Denver, och Aerojet Liquid Rocket Co, Sacramento.

Dessa undersökningar avser avpassning av delar av flygvapnets

Titan-raket till rymdfärjan för att få den extra dragkraften vid start.

Tungviktare

Titan-motorerna konstruerades 1962 för Titan II. De användes som starttraket för 12 tvåmansfärder med Geminikapslar. Titan II används fortfarande av amerikanska flygvapnet och är den tyngsta av USAs ballistiska missiler.

En modifierad version, Titan III, sänder upp kommunikations- och andra jordsatelliter liksom Viking- och Voyager-sonder till Mars och

yttre planeterna.

Den extra starttraket beräknas öka rymdfärjans lastkapacitet från 10 886 kg till 16 324 kg i banor nära polerna. Sådana banor innebär att rymdfärjan kommer att passera även över Sverige.

Enligt kontrakten på tillsammans ca 4,5 miljoner kr skall undersökningarna vara färdiga till 30 september i år. Följkontrakt väntas leda till produktion. Första rymdfärjan med sådan extra starttraket är planerad börja användas vid mitten av 1985.

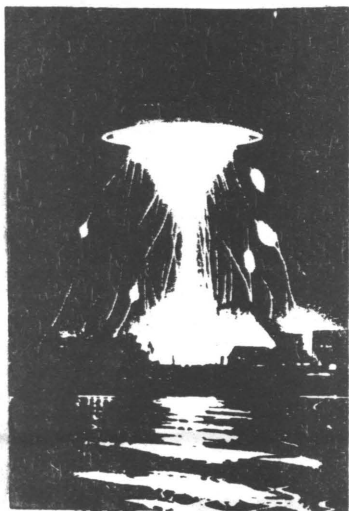
HANS WERNER

de tre beslutande organen i föreningen, årsstämman, styrelsen eller arbetsutskottet, har fattat något sådant beslut. Jag tror att bödaborna kan vara lugna. Jag kan inte föreställa mig att ett så befängt förslag som grusning eller makadamisering av banvallen skulle ha något stöd bland medlemmarna.

REVSUDDEN OCH PETROZAVODSK

Vidstående bild är från hamnen i Petrozavodsk (Petrozkoj) då ett UFO-objekt stod stilla över staden.

Natten den 20 september 1977 kl 2 observerade två fritidsfiskare från Kalmar, Arne Södergren och Ragnar Carlsson i Kalmarsund utanför Revsudden ett stort lysande objekt. Det kastade ett bågformat ljus åt ena sidan och rakt ned en mängd fina ljusstrålar som lyste upp ett stort område av sundet. Efter cirka 10 min avlägsnade sig föremålet sakta mot norr, kvarlämnande ett grått moln med

rött ljus inuti. Både på Öland och fastlandssidan av Kalmarsund såg flera personer föremålet.

Från Estland och Finland rapporteras att man där sett samma objekt. Vid 4-tiden på natten hade UFO:t nått den karelska staden Petrozavodsk som ligger vid Onegasjön 22 mil från Finska gränsen. Där stannade föremålet upp under 12 minuter och spred skräck över staden. Man rusade till skyddsrummen i tro att det var en atombomb färdig att explodera. Under det UFO:t stod stilla sände det ned en mängd pennsmala ljusstrålar som urholkade fönster och gatstenar med hål stora som hönsägg.

Det avlägsnade sig sedan ut över Onega kvarlämnande ett grått moln med rött ljus inuti. Vid passagen över Onega släppte det ner ett litet föremål. Både flygare och besättningar på båtar på Onega rapporterade observationer av UFO:t.

GUNNAR SCHELIN
Borgholm

PS

Jag namnger aldrig mina rapportörer, men dessa personer har själva kontaktat pressen DS.

UFO-RAPPORTER

Varje vecka får jag rapporter från människor som haft märkliga upplevelser.

En person har berättat följande: "När jag vid ett tillfälle besökte några bekanta höll de just på med att per bandspelare spela ett musikstycke. När de stängt av bandspelaren kunde man trots detta höra samma musik, fast något svagare. De upptäckte då att utanför fönstret fanns ett mystiskt klot, vilket återgav ljudet".

Hade jag inte tidigare läst om en liknande händelse hade jag vägrat tro på uppgiften.

För några år sedan hände det i England att en yngling hittade ett fotbollsstort blankt metallklot på en åker. Han tog hem det. Dagen därefter, då han musicerat tillsammans med en flickvän, kom efter några minuter samma musik från klotet. Klotet uppförde sig vid flera tillfällen på ett mystiskt sätt. Bl a kunde det börja rulla utan yttre påverkan. Klotet sändes för vetenskaplig undersökning. Det konstaterades att metallen var okänd och att det fanns tre magnetiska poler osymmetriskt placerade.

En person har till mig rapporterat att han mellan Flise-ryd och Mönsterås observerat ett stort cigarrformat UFO-objekt. Det lyste starkt och han kunde i kikare se att det hade nio fönster. Under nio minuter kunde han se det helt ljudlösa föremålet, som senare delade sig i två delar.

Ovanstående händelse är på intet sätt unik, utan det finns tusentals liknande. Dessa stora cigarrformade farkoster är s k moderskepp, som i sig har ett flertal mindre s k "tefat".

GUNNAR SCHELIN
Borgholm

STOR UFO-AKTIVITET

Som jag tidigare i korthet meddelat har det rått stor aktivitet i lufterummet över Kalmar och Öland.

Jag har nu fått in en mängd detaljer ang detta. Söndagen den 16 mars vid 20-21-tiden rapporteras från Köpingsvik att två damer där sett ett mystiskt objekt över Köpingsviken. Jag var själv i tillfälle att se samma sak. Det liknade två sammansatta klot som strålade ut ett starkt blåvitt lysande ljus.

Två personer i Borgholm som i kikare betraktade föremålet som stod stilla en och en halv timme, men liksom vittnena från Köpingsvik kunde de se att det då och då gjorde mindre rörelser samt skiftade i färger rött och blått. Fem personer i bil på väg mot Borgholm kunde också se objektet.

En köpman från Kalmar såg samma kväll tre objekt som skilde sig och avlägsnade sig i olika riktningar. Ett av dem stod sedan en längre tid stilla i nordväst.

Lördagen den 23 mars såg en dam i Kalmar ett ilsket rödlysande klot över grammens hus. Det kastade ibland gula strålar och försvann i väster.

Lördagen den 29 mars såg tre pojkar i åldern 13-15 över Lindsdal ett ljust violett föremål på c:a 300-400 meters avstånd. Det gick fram och tillbaka. De blev mer eller mindre chockade.

Tidigare under denna månad var fyra ynglingar i bil på väg mot Borgholm, då de observerade ett mystiskt lysande objekt vid Borgholms Slottaruin. De blev också chockade.

En ung man från Algtursrum har berättat att han sett ett UFO-föremål som han jagade i bil, men lyckades inte komma i närheten.

GUNNAR SCHELIN

MÖTTE RYMDVARELSE

Med anledning av min insändare i denna tidning har en person rapporterat till mig: Att då han för några år sedan passerade Örsjö, strax efter midnatt mötte en "rymdvarelse" liknande det lilla väsen (A), som jag avbildat och beskrivit i nämnda epos.

Min interlokutör observerade varelsen redan på 50 meters håll och var vid passerandet endast en meter från densamma. Den människoliknande figuren var ca 150 cm lång och kraftigt byggd, hade en dräkt som satt som gjuten på kroppen och på huvudet ett slags hjälm, men då området kring huvudet var mycket diffust kunde inte några anletsdrag urskiljas.

Varelsen färdades med ca 20-30 kilometers hastighet. Det underliga var att han inte vidrörde marken utan liksom gled fram på ca 20 cm höjd över vägkanten. Det skarpa skenet från min sagesmans bil och från en annan bil han mötte tycktes inte besvära "varelsen". Denna fortsatte med oförminskad hastighet vägen fram, vilket bilisten kunde konstatera vid kontroll i backspegeln.

I vissa fall tror man att det är något slags robotar som ses. Av ovanstående händelse att döma var det troligen en sådan.

GUNNAR SCHELIN
Borgholm

LYSANDE KLOT

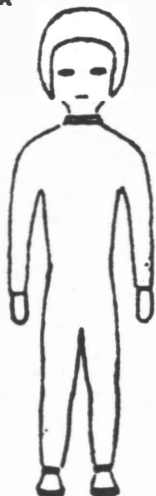
I söndags kväll rapporteras från Rosenforsområdet i Borgholm att man där mellan kl 22-23 kunde se ett mystiskt föremål stå stilla på himlen i sydväst.

Ifrån Råpplinge meddelas att man där vid samma tidpunkt kunde iakttä ett gult lysande objekt något mindre än en fullmåne med uddiga kanter stå stilla rakt upp i zenit. Det beskrivs som mycket praktfullt och observatören menar att det var mycket nära bara ca 50 meter. Efter en stund gick det nedåt varvid en svans utvecklade sig. När det närmade sig marken försvann det plötsligt, det doldes möjligen av några buskar.

GUNNAR SCHELIN
Borgholm

Från allmänheten

A

B

UFO-VARELSER

Jag har under årens lopp varit en flitig rapportör när det gäller UFO-observationer, men bara sparsamt berört ämnet UFO-nater eller "humanoider" som "tefatspiloterna" brukar kallas.

Eftersom "tefaten" uppvisar ett intelligent rörelsemönster så måste uppenbarligen någon färdas i dem. Det finns därför ingen anledning att avfärda de tusentals rapporter om tefatspiloter som nu finns dokumenterade.

Man kan skilja mellan två huvudgrupper av varelser som observerats. Vanligen är det varelser med en längd av 90-150 cm. I ett flertal fall förekommer dock varelser som är helt lika oss.

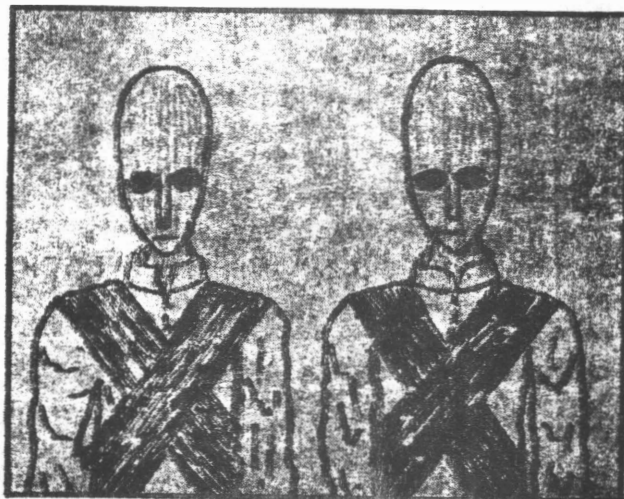
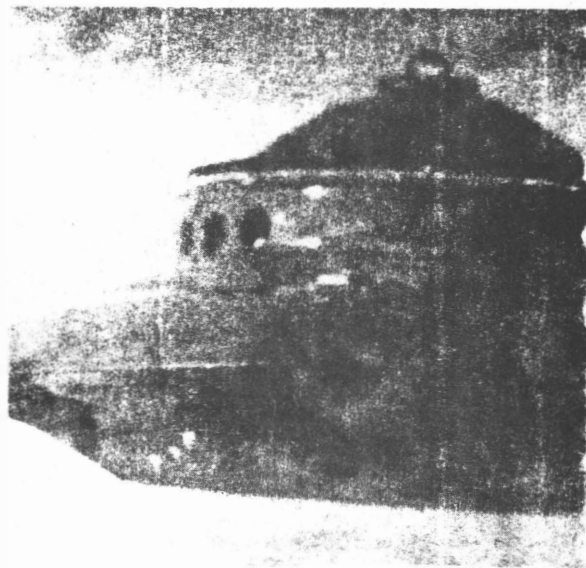
Av de mängder av rapporter om möte med s k humanoider kan jag nämna ett par fall: En augustinatt 1958 observerade en herr Neuman i Härja, Västergötland, en liten varelse A (se ovan) och ett landat tefat. Ufonaten bar en slags hjälm och en overallliknande dräkt. När Neuman fick syn på varelsen sprang denne sin väg mot en diskusliktande farkost, och upp för en stega och

in i farkosten. Med ett sjungande ljud lyfte farkosten och accelererade med våldsam fart.

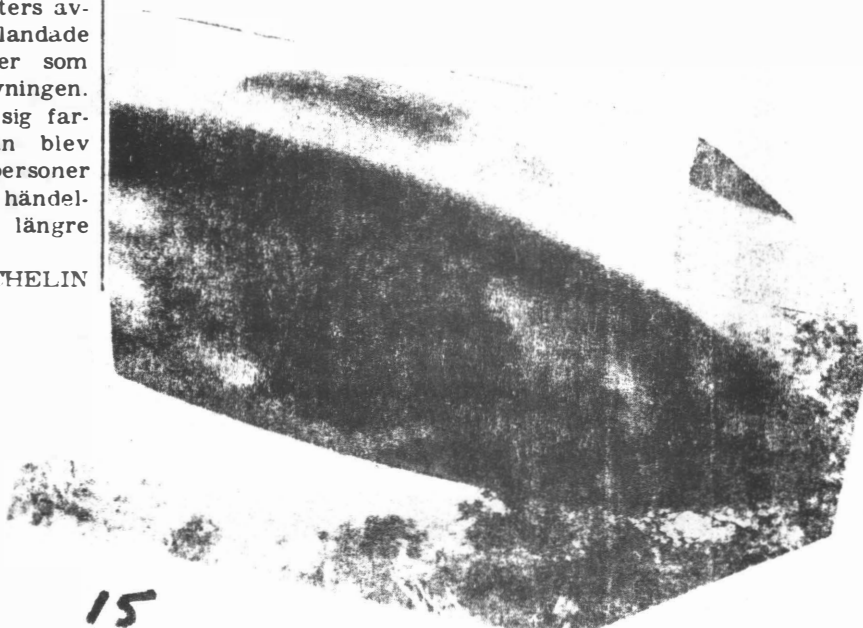
Under bärplockning i Norge 1954 observerade Edith Jakobsen och hennes syter Asta Solvang, en varelse B. Han tilltalade dem på ett språk som de inte förstod, trots att en av systrarna behärskade ett flertal språk. Han pekade på en farkost som landat i närheten. Den liknade "två jättestora grytlock som lagts mot varandra". Ett svagt surrande ljud hördes när farkosten steg mot skyn och försvann. Systrarna teg länge om sin upplevelse av rädsla för att bli utskrattade.

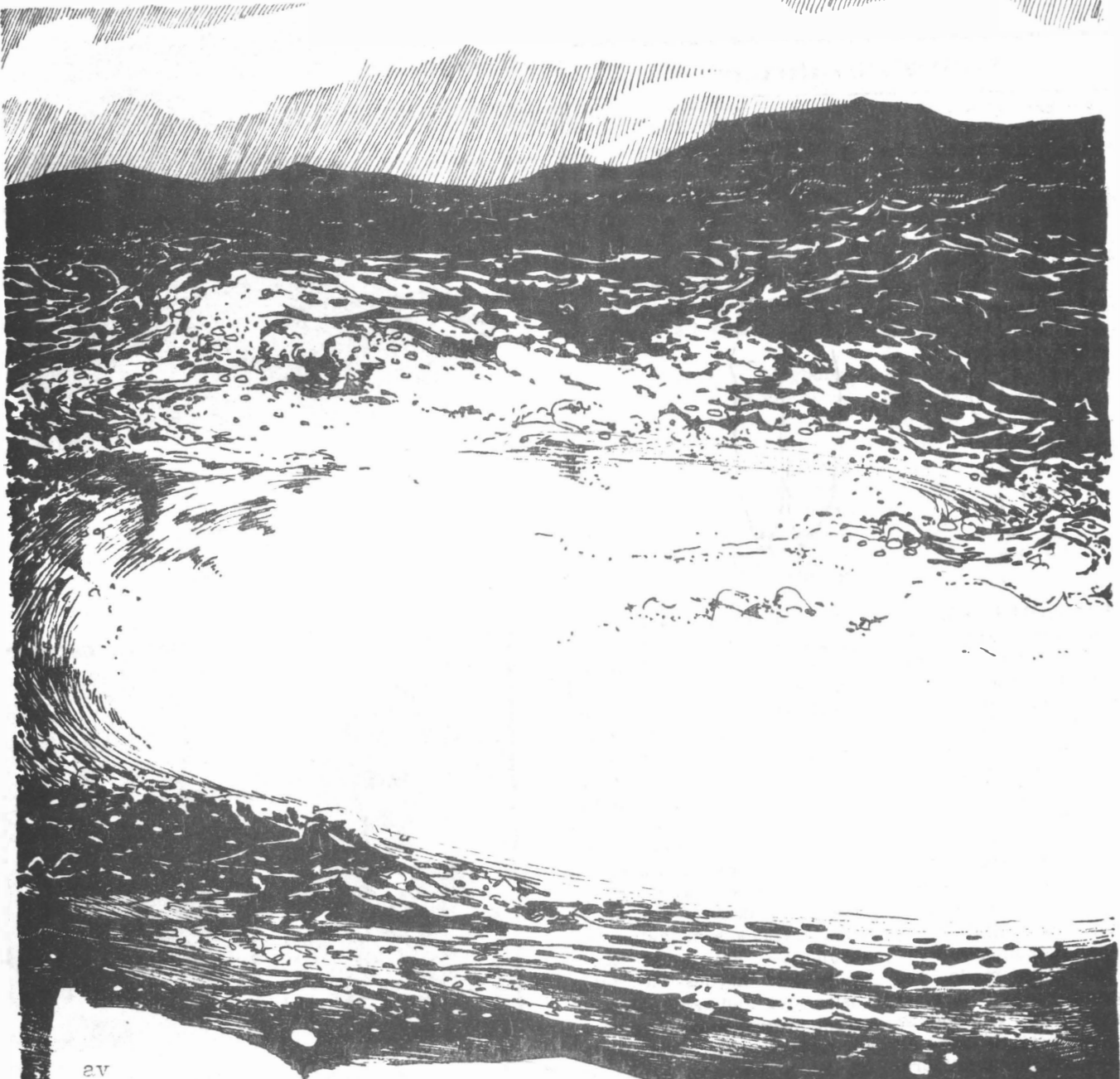
Här på Öland finns bara ett känt fall av möte med UFO-varelser. Det var i Böda för ett tiotal år sedan. Ett par äldre makar såg på 200 meters avstånd ett UFO som landade och tre små varelser som promenerade i omgivningen. Mannen ville närma sig farkosten, men kvinnan blev chockad. Två andra personer blev delvis vittne till händelsen, fast på mycket längre avstånd.

GUNNAR SCHELIN

Så här tyckte Gideon Johansson att varelserna i ufon han såg i Mariannelund i Småland 1959 såg ut. Gideon befann sig bara några meter från farkosten.

av
TAURINA

WESTLER POINT

Fotografierna kom med den tidiga morgonposten. - Det var åtta stycken. "De vill koppla in mig på fallet igen. Reis gör sitt bästa för att övertala mig. Han säger att de har kommit på en annan teori som kan intressera mig..." Fredric Dawson, en pensionerad Berkley-lektor med ett sympatiskt utseende gjorde en förargad grimas

och

lade det bruna 2.

kuvertet ifrån sig på

frukostbordet. "Nej, du Eve. Jag vet inte

om jag är intresserad längre. Ja, du vet ju vad jag tycker. Deras teorier om ett ickejordiskt ursprung är väl fantastiska"

Hans Väninna Eve Day, lång och slank, med ett bruntonat hår och i en skir, silveraktig morgonrock, svarade inte. Det brukade bli lugnast så.

Det nyfödda solljuset silades in i matrummet genom Tecicadapalmer-nas blad och de vita fönsterluckornas spjälor. Det skulle bli en het dag till. Temperaturen var redan över tjugofem grader. Några morgontidiga bilägare i Pacific Palisades var ute och tvättade bilarna med dyrbart vatten. Ett par andra grannar ansade prunknande konstbevatt-nade trädgårdar med sällsynt tålamod. Blomdoften hängde tung i luft-en, så, den sköts undan av en vilsekommen havsbris och ersattes med stanken av bilavgaser. Mount Wilson-observatoriet syntes ännu i höjd med Hollywoodklippan, men luften över down town Los Angeles var dall-rande brungul och smutsig; en anmärkningsvärd kontrast mot det blå, molnfria himlavalvet.

En av sektionerna till LA Times föll i golvet men Fredric Dawson varesig svor eller tog upp den. Blicken vandrade längs de obehandla-de köksskåpens ådring. När skulle han få tid? Dörrarna borde ha mål-ats för länge sedan.

"Kommer du tillbaka innan nästa helg?"

"Jag vet inte om jag alls åker. Saker och ting har förändrats. Det är liksom inte mitt departement längre. De har andra experter. Right är väl naturligtvis på ett sjuhelvetes humör efter mitt avhopp. Dumt att ställa sig i skottlinjen igen och frivilligt dess utom. Jag har nästan hela akademien bakom mig. Det tycker också att det vore fel att avbryta karantänen"

"Är det vad det nu går ut på?"

"Delvis. Right kan väl inte hålla fingrarna borta längre, och vill ha mig som säkerhet om något spårar ur"

"Några nya kort till dina samlingar?"

"Precis. Höghöjdsbilder av Westler Point. Vad annars. Jag kan hålla med om att området fortfarande ser intressant ut. Kanske har något nytt hänt.

Eve Day såg upp. "Vad då för något? Hur kan något nytt hända mitt ute i havet?" Hennes man plockade åter med kuvertet, lade det vid sid-an om sig och gäspade. "Det kan det inte".

Hon tog ett rostat franskbröd, hällde upp mer kaffe och snappade åt sig kuvertet. Fotografierna var i svartvitt. De sade henne ingenting. Ett mörkt område, förmodligen havet, och så några ljusa cirkclar på dess ytan, som av lågt gående egendomligt formade moln. Underst i buntan låg ett vitt kuvert som såg mycket viktigt ut. Hon sprättade upp det med brödkniven och räckte över brevet. "Jag tror att de verk-ligen behöver dig igen, Fred. Det är väl inte så lustigt. Du var ju med både vid El Tycon och Harrow... Vad skriver Big I?"

Han lyfte ett ögonbryn och log mjukt för en gång skull. "Det gamla vanliga till att börja med i alla fall. Förresten. Var det inte idag som vi skulle köra över till Davids?"

Det var sent i oktober. Situationen var nästan oförändrad ute vid Westler Point i den karibiska övärlden. De första dramatiska veckor-nas snabba utveckling hade succesivt avstannat. Nu hade det gått

sju veckor och alla kommersiella ruttor var omdirigerade till säkert avstånd. Myndigheterna hade inte gjort några försök att dölja orsaken. De 440 marinkårssoldater och 56 forskare och tekniker från USA som förlagts till kringliggande öar hade ett styvt jobb att hålla alla nyfikna borta.

Passagerarkryssaren *MS Excourier* var av amerikansk nationalitet. Skeppet hade ränt hårt på ett okänt grund ute i öppet internationellt vatten. Arton människor hade dödats och drygt lika många skadats vid en häftig brand som utbrutit ombord kort efter grundstötningen.

Det var flera veckor sedan kustbevakningens räddningshelikoptrar evakuerade de sista ombordvarande, däribland befälhavaren. Ännu stod hon hårt på, ett smått kusligt, halvt utbränt vrak som gav en otäck föräning om att allt inte stod rätt till när gryningen grydde. Dagens bländande ljus suddade bort intrycket av en okänd fara. Matten föll snabbt och gömde undan henne för det okända på blott någon kilometers avstånd. Ännu hade ingen tillåtit försöka ta en direktkontakt. Ännu var frågorna fler än svaren...

Brevet föll ur handen. Han lämnade kaffekoppen halvt urdrucken och reste sig plötsligt. Färgen vek från det annars så livfulla ansiktet. "Jag älskar dig även om du måste ge dig av. Vi kan träffa Davids senare och Maria och Ann kan bo hos mig medan jag arbetar. Har det hänt något speciellt?" Han hjälpte till att plocka av från bordet. "Bara en ny teori, som jag sade. De tror det är ett dynamiskt system, inte ett statiskt. Jag hinner inte förklara med. Hör du mig till IA International? Jag kan hinna med 8.22-planet till New York. Dom har flyttat högkvarteret dit"

Hon skrattade till. Naturligtvis. Som vi alltid gör, men den här gången tycker jag allt att du ska ta och hälsa till det gamla gänget från en som aldrig riktigt varit med och ändå varit det. Ska jag packa åt dig? Han svarade ja två gånger. Hon visste att han skulle glömma hälsningen. "Ett dynamiskt system ger oändligt många fler variationsmöjligheter. Det här liknar ingen tidigare observation, men det är inte svårt att tänka sig att...", mumlade han. Hon såg oförstående ut. "Men Fred, det låter så tankspritt... Vad betyder det?" "Ingenting särskilt förutom att jag för över tjugo år sedan skrev en uppsats om eventuella dynamiska system som en orsak till dagens UFO's. Nu först börjar de tro mig...Här, jag glömde visst att ge de till dem efter min förra utflykt" Han tryckte två tygdukar med morotsfärgat hår och långa ben i hennes famn. Hela vägen ut till flygplatsen satt han försjunken i tankar, och den sista avskedskysen - den glömde han.

II

Havet stormade fastän vinden bara drog upp halvmeterhöga vågor. Det kokade och dånade, och kaskader vräktes flera tiotal meter upp i luften som ur en häxkittel, kanske till följd av ett utbrott i en undervattensvulkan? Det gick plågade, ursinniga ryckningar genom vattenmassorna. Paralyserade fiskar flöt upp med buken mot himlen. Lossbrutna korallformationer pressades också upp till ytan, de kastades runt i en virvel som ständigt växte eller krympte, gled ut mot sidorna, tunnlade några sista ostadiga varv och försvann mot botten för alltid. Från någonstans långt där nere strömmade flera vajande pelare med fräsande bubblor; ett till synes levande skum som sken av ett nyetiskt, vibrerande ljus aldrig skadat av mänskliga ögon. Strax intill vräktes havet mot en meterbred klippa. Den hade dykt upp från ingenstans. Den var ett exakt centrum.

Gryningen var så skir att stjärnorna fortfarande tindrade på det pärlemorskimrande himlavalvet. Skådespelet gick ändå att följa med hjälp av värmekänsliga kameror på högflygande flygplan och stationära satelliter.

Klockan var 5.18 Eastern Time när Westler Point fick sitt dittills kraftigaste utblås. Tjutande gaser piskade vattnet med fullkomligt ursinnig kraft, och kaskader föll tungt och mäktigt tillbaka från femtio meters höjd.

Utbrottet kom helt oväntat.

Fredric Dawson hann knappt mer än kliva av taxin vid AMD Research Center vid den Tjugoandra gatan på Manhattan i New York innan några kollegor drog in honom i receptionen. Han kände inte igen dem men för tillfället kunde det göra detsamma. Ingenting var sig likt längre. "Jag är ledsen att vi måste skynda oss men vi har just fått ett besked om att saker och ting har börjat hända där ute", ursäktade sig en av männen, förmodligen av mexicansk börd. "Marinkåren har fått order om höjd beredskap. Räddningshelikoptrar på La Salle står beredda att flyga och hämta Winstor-teamet om läget blir för besvärligt. Det är ingen som riktigt kan förklara vad som hänt... Westler blåser, det är tiodubbelt kraftiga utblås..." "Jag trodde inte att det skulle kunna hända någonting nytt där ute. Detta strider mot alla våra erfarenheter", mumlade lektorn från Kalifornien för sig själv i hissen på väg upp. Han kände sig med ens trött, och trött. Nattflygningen hade tårt på hans krafter. Det hade inte gått att sova för de malande tankarna. Därtill anade han att vistelsen på AMD mycket väl kunde bli längre än han först räknat med. Senast hade han bott i huset en dryg månad. De andra i hissen verkade inte lyssna på honom. Skjutdörrarna gled isär på den trettioförsta våningen. En anfördd Sara Linton mötte dem. "Alla flygplatser i den västra sektorn har fått order om förhöjd beredskap. Vi har jaktplan till vårt förfogande i Fort Laundell och Newport beredda att gå upp om de dyker upp igen och hotar oss" Han mötte hennes blick. "Är det några UFO's på väg än?" "Nej, men vi misstänker att de dyker upp snart" Mexicanens kamrat, en vit, satt man i sina bästa år förklarade "Westler har vuxit till dubbel storlek på bara en halvtimme. Vi uppskattar diametern till 210 fot. Utblåset har en maximal höjd av i genomsnitt 80 fot och..."

Fredrik Dawson hängde av sig och frågade igen, otåligt "Har vi verkligen inte fått in några rapporter om iakttagelser över Mellanamerika, Sydamerika, Afrika eller Europa?" "Nej, och inte Staterna och speciellt inte över den karibiska övärlden", fyllde Sara Linton i. "Och rymden är som vanligt tom och död?" "Sånär som på våra experimentstationer och kvarlämnade rymdskrot som piper till ibland, ja. Varsågod"

Han var tillbaka i central igen. Samma gamla antiseptiska doft och dammfria elektroniska instrument staplade i moduler. Samma kalla ljusrörsbelysning, slarvigt slängda anteckningsblock och jumbakaffe i halvt urdruckna kaffekoppar. Han fick en känsla av att den skenbara ordningen i kontroll- och övervakningsrummen faktiskt var mer än skenbar.

Leo Right, en kraftig till synes hjärtlig och öppen man, satt som fastklustrad vid montern för mottagningen av satellitlänken från NASA. Strupmikrofonen guppade upp och ner i takt med att den bastanta hakan rörde sig. "För helvete, Stan. Trimma in upplösningen bättre. Ja, jag vet vilken tiden är där ute. Nu är den bättre ...håll bilden där är du snäll! AMD till Blue Devils. Westler Point, nu relativ storlek 350, höjd 100, skyddsområde oförändrat radie 8000... Vi tar emot en temperatur på 89 grader med minimal strålning... Westler växer fortfarande, men inga objekt har siktats ännu. De lär

dyka upp snart. Då gör ni bäst i att slå av elektroniken. De har övertagit... Klart slut" Han hängde upp mikrofonen med en smäll, och upptäckte den nyanlända gästen i nästa ögonblick. "Fredric, kul att se dig här igen. Det här var väl inte precis vad du hade väntat dig eller hur? Den här kontakten skulle väl ha varit avklarad i och med att främlingarna lämnade oss i förra månaden?" "Det har alltid gått till så förut"

"Men jag misstänkte annorlunda. Man kan inte ha rätt alla gånger"

"Nej", svarade Fredric Dawson och log tunt "har vi att göra med ett dynamiskt system, eller vad?"

"Vi tror det. Det utvecklades med rasande fart för en månad sedan, var lugnt där efter men har nu börjat utvecklas igen. Vad vi vet ökas Westlers diameter genom en sönderdelning av vattnet i salter och väte och syre. Detta används i någon slags process. Energi frigörs, och det är den som pressar upp gaser genom vattnen och orsakar de ståtliga utblåsningen"

"Jag tycker att det påminner om vulkanisk aktivitet"

"Uteslutet"

"Vad hemtrevligt. Grälar ni redan?", småskrattade Sara Linton, och drog ett knippe unga forskare till sig. Hon presenterade dem för Fredric Dawson, han svarade artigt på komplimangerna om hans förflutna, men hade tankarna på annat håll.

Allting hade förändrats. Det handlade inte längre om att försöka förklara ett hastigt uppdykande, enorma hastigheter, och en smått fantastisk förmåga att försvinna med irriterande få bevis kvar åt allmänhet och forskare att begrunda. Nu fanns allting kvar framför allas ögon, men ändå inte. Det tycktes leva. Det tycktes utvecklas dynamiskt, förändras mot nya okända former. Tanken skrämde honom. Han hade aldrig träffat på något liknande, bara antytt möjligheten och försökt utveckla det hela vid några seminarier på Berkley. Till och med erfarna UFO-loger hade visat ett svalt intresse.

För drygt tio år sedan hade närkontakten vid El Tycon i Arizonaöknen gjort ett så djupt intryck på honom att han tvingats ta tjänstledigt två månader för att vila upp sig. Det fantastiska hade bevisligen funnits framför han ögon i mer än en halvtimme. Observationen hade haft även andra vittnen. Trots detta och trots en del fotografier förklarade den regeringstillsatta undersökningskommisionen efter sin utredning att det inte fanns skäl att tro att kontakten kom av något annat än naturliga misstolkade fenomen. Det hade varit en bitter stund att läsa slutsatsen, några minuter som följts av månader med tvivel. Kontakten vid Harrow på östkusten kom egendomligt snabbt, redan på hösten efteråt. Åter ansåg han det fanns en hållbar grund att hävda att det fantastiska blivit verklighet. Fenomenet lämnade området i nattmörkret, med fyra svedda, halvt förlamade vittnen kvar på marken. När de kryat på sig offentliggjordes en ny negativ utredning. Allting lämnades i en så tvetydig dager att blott tron bar fram vissheten. Tvivlet växte sig bedövande stort inom honom, och en handfull år senare lovade han sig själv att för alltid lämna ämnets grundforskning. Han sökte en lektorstjänst i allmänpraktisk naturvetenskap vid Della i Los Angeles, hela familjen flyttade med ner från San Francisco för att börja ett nytt liv i en ny miljö. Under åren som gått hade dock kontakterna med Berkley blivit allt intensivare igen.

Det hade tagit flera dagar att övertala honom att delta i undersökningen av H.E. Excouriers mystiska grundstötning. Ironiskt nog hade Lec Right varit en av de mest inflytelserika och negativt inställda forskarna i de tidigare utredningarna. Ingen visste varför, men på bara några månader hade han blivit omvänd och satsade allt han hade för att lösa gåtan.

Den här gången var det betydligt svårare att ge en naturlig förklaring - för att inte säga omöjligt. Kryssaren hade överraskats av åtta lågflygande UFO:s. Kort efteråt gick skeppet hårt på grund. Två vitbl, flämmande farkoster återvände, slog ut de elektriska systemen ombord med sin blotta närvaro och orsakade kortslutningar som startade den explosionsartade branden. Samtidigt blev över 200 förvånade passagerare vittne till hur de främmande skeppet hovrade över havet ett stycke därifrån, hur ilsket blå, fräsande strålar slog ut från dem och borrade sig sig ner i havet, och hur de ljudlöst lämnade området på en kurs mot den sneda människaran.

Det var som om branden försökt göra allt för att döda så många vittnen som möjligt, men räddningssystemen fungerade bra och de flesta kunde undkomma i livbåtarna. En timme senare stävade flera undsättningsskepp mot Excourier och branden var under kontroll.

För fyra veckor senare evakuerades kaptenen och den resterande besättningen då risken ansågs överhängande att skeppet skulle kantra. Nu sju veckor efter närkontaken flöt hon dock fortfarande, ungefär två kilometer från en egendomlig, meterbred ö som vuxit upp ur havet.

Westler Point hade den snart döpts till.

I sjutton dagar hade den nu varit mer eller mindre försvunnen, omvälvd av det allt mer ursinniga havet.

Fredic Dawson hängde av sig och gjorde sig hemmastadd. Snart hade han den senaste lägesrapporten i sin hand. "Vems ide är det att vi ska försöka oss på några överflygningar om utblåset fortsätter?"

"Det är ett gemensamt förslag. Vi måste bestämma vad i helvete som händer där ute. Du kan vara lugn. Flygvapnet kan sådana här saker. Bara kamerorna gör sitt får vi ett ovärderligt material", menade Leo Right med en yvi gest. "Vi bryter karantänen..." "Fred, lugna ner dig! Det är väl snarare de som bryter karantänen. Vad tror du den där fontänen sprutar ut för okända ämnen i vår atmosfär? Ska vi sitta här på första parkett utan att göra något åt saken.

"Vi borde lämna dem ifred tills vidare, vad de nu är för några, men du har väl ett okay uppfifrån på saken, naturligtvis?"

"Stämmer"

"Var är de andra någon stans?"

"På väg, alla utom Jones som seglade vilse på semestern och ligger på sjukhus för lunginflammation. Han kryar nog på sig". Leo Right såg sig om, och ropade otåligt ut i lokalen "Har de upptäckt något i luftrummet än?" "Negativt alla sektorer, sir" "Satan också. De borde i rimlighetens namn dyka upp snart"

Varför då, tänkte Fredric Dawson, men lät bli att svara.

Det var en historisk vecka. För första gången hade en officiell undersökningsgrupp inte kunnat vifta bort det som inträffat med HM Excourier och dykt upp vid Westler Point. En panamerikansk sammanslutning vetenskapsmän hade uppmanat presidenten att bekräfta fenomenets existens vid ett möte i Washington DC. Naturligtvis till många förvåning skedde så två dagar senare i ett kort tv-sänt tal till nationen och de flesta andra länder i väst. Budskapet var lätt att förstå: UFO:s, okända flygande föremål, existerar, trots allt är de vänligt inställda till vår civilisation, men vi behöver mer tid för att undersöka främlingarna närmare. Någon anledning till oro eller panik finns inte.

Veckan var också historisk med tanke på hur snabbt allmänhetens intresse för Westler Point svalnade. Många ansåg det hela vara en skickligt genomförd bluff för att ge presidenten mer uppmärksamhet inför

det stundande valet. Andra orkade inte bry sig om fenomenets mer

filosofiska aspekter. Det var en väntad psykologisk reaktion men den kom mycket snabbare än beräknat.

Morgonen närmade sig. Solens första strålar stöck trevande upp över horisonten. Det oändliga havet i kallt grönsvart väcktes till liv i det varma ljuset. Den stationära satelliten Eld II kunde strax arbeta under mycket bättre betingelser. Den optiska upplösningen förbättrades dramatiskt. Elektronfotografiernas knivskarpa detaljer syntes bara sekunder efteråt på A.D:s stora skärmar. Förvandlingen var över på en vart. Det fanns mycket mer detaljer än ett halvt dygn innan. Tvåhundraaktilofen kilometer nordost om Kuba strax väster om Cap Haver i Karibiska havet, där Westler lojt låg, hade saker och ting förändrats under natten.

Det hördes skrik i försträngscentrat - skrik av upphetsning. "Herre Gud", viskade Leo Right och höll krampaktigt i armstödet. "Vad är det som har hänt? Vi måste kontakta kommandot. Varför kunde inte värmekamerorna...?" Den medelålders lektorn från Los Angeles kände sig ganska omtumlad, men han visste med ens varför inte satelliternas värmekameror hade kommit förklaringen på spåren. Det fanns ingen skillnad i temperatur. Allting var exakt lika varmt - eller kallt!

Han måste sätta sig. Tankarna tumlade runt. "Det är verkligen ett dynamiskt system vi har att göra med. Leo, vi måste hämta Len O'Brien. Han har kollat på sådant här. Jag kan inte tro att Westler har vunnit så!" En rysning träckade sig nedför ryggraden...

Forts i nästa nummer

Stegen i natten

På en gammal gård några mil från en skånsk stad, bodde för ett par tiotal år sedan ett gammalt bondfolk. Snälla och fromma människor.

Underliga händelser av olika slag upplevde dessa personer, händelser som får räknas till det övernaturliga. På vinden fanns det mycket gammalt skräp, bl. a. ett par kistor. Dessa togs ut varje år och vädrades i den härliga vårsolen. Sedan packades innehållet ånyo ner i kistorna, år efter år med samma innehåll.

Men en eller två nätter efter denna procedur blev det oro på vinden bland kistorna. Hastiga steg hördes, smällar som om locken till kistorna slogs igen, det hördes som en hel ommöblering gjordes.

De första gångerna folket i gården vaknade av bullret gick de upp på vinden för att se vad som var i farten, det kunde ju vara inbrottstjuvar. Men allt var tyst och stilla på den stora, mörka vinden. Ingenting tycktes ha blivit flyttat.

Ibland upprepades oväsendet två nätter i rad. Sedan blev det lugnt tills nästa gång innehållet i de gamla kistorna rördes. Det verkade som om någon från en annan värld ordnade om det antika innehållet.

Så småningom blev folket i gården vana vid bullret och gick inte ens upp för att se efter. De anade kanske vad det var för oroliga andar, kanske för länge sedan avlidna släktingar som på ett oförklarligt sätt kom igen.

Det hände även att i ett av rummen där ett skåp stod steg kunde höras, klirr av porslin, som om någon osynlig ordnade bland glaset och porslinet. Ingenting syntes, men dock kunde de som satt i rummet tydligt förmimma frasen som från en sidenkjol, samt även som om en nyckel vreds om i låset.

Efter några minuter var allt tyst igen. Kan sådana saker förklaras eller vad skall man tro? Det finns säkert mycket mellan himmel och jord som är oförklarligt.

Nanny A-g

Vem anmälde vår ankomst?

Många skrattar föraktfullt, så snart det börjar talas om oförklarliga saker, men nog händer det en del, som är svårt att ge en naturligt förklaring.

Detta hände för drygt 20 år sedan. Min mans kusin var sjuk i cancer och så ofta vi hade tid besökte vi honom. En kväll då vi höll på att styra om i ladugården fick jag en känsla av att kusinen tänkte på oss och jag föreslog min man att vi skulle åka och hälsa på.

Så snart vi var färdiga i ladugården och klätt om, plockade vi fram våra cyklar och åkte iväg. Då vi kom in i stugan och hälsade undrade kusinen vad vi i all sin dar hade gjort ute i trädgården så länge. Vi förklarade att vi gått in direkt, men han trodde oss inte, ty han hade ju själv sett oss gå förbi fönstret en lång stund tidigare.

När vi tittade in i salen fick vi se kaffebordet stå dukat och ute i köket kokte kusinens fru kaffe. Vi trodde de skulle ha främmande och sa att vi i så fall skulle åka och komma igen en annan dag. Då fick vi veta att kaffebordet var dukat för oss!

Naturligtvis såg vi frågande på henne, ty detta besök var ju helt spontant och de kunde inte veta om detta i förväg. Frun berättade då, att hennes make den senaste tiden alltid såg i fönstret de som skulle komma på besök. Och alltid såg han dem ungefär en halv timme innan de kom.

Världens hittills största kända meteorit har påträffats i Kirina. Det var en stenbumling på 1.770 kg som tillsammans med ett 100-tal mindre stenar regnade ned över en folkkommun nära staden Kirin i provinsen med samma namn.

Ryssar i rymden

MOSKVA (TT-TASS)

Sovjetunionen sände på onsdagen upp en bemannad rymdfarkost som skall docka med rymdstationen Saljut.

Ombord på rymdskeppet, Sojus-35, finns två män, Leonid Popov och Valeri Rjumin.

Det officiella sovjetiska beskedet om färden kom 17.45 svensk tid.

Men redan drygt två timmar dessförinnan hade uppskjutningen noterats av den brittiska pojkskolan i Kettering. Skolans fysiklärare och hans elever har flera gånger tidigare varit först med beskedet om sovjetiska rymdfärder. De bedriver en egen radioavlyssning.

Nytt japanskt rymdmisslyckande

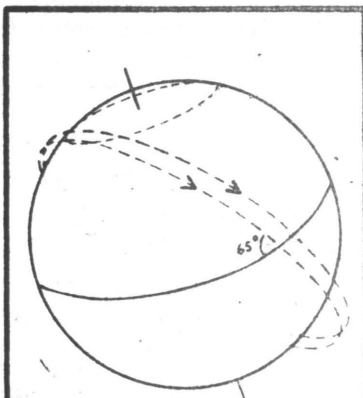
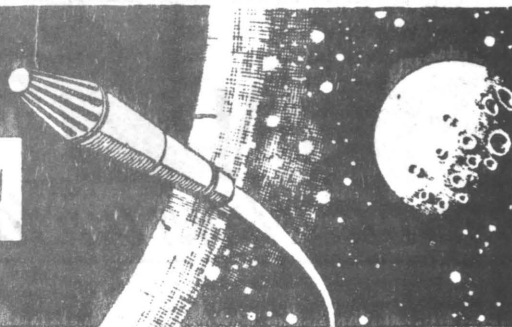
JAPAN: Japanerna har skickat upp en ny satellit utan hjälp av USA. Men försöket misslyckades. Det är andra gången japanerna på egen hand skjutit upp en satellit. Även första gången misslyckades försöket. Det försöket skedde för ett år sedan.

Den senaste uppskjutningen gick bra men efter ca 48 timmar tappade man radiokontakten med satelliten. Satelliten, 1,6 m lång 1,4 m i diameter och med en vikt av 130 kg, skulle ha använts för att experimentera med.

J-80-57

GÖR MEDLEMSKAPET
TILL EN MENING,
BLI AKTIV I VÅR
FÖRENING

VÄGEN MOT STJÄRNORNA

Omloppsbanans lutning mot ekvatorplanet var ca 65°, vilket tillsammans med jordens rotation gjorde att stora delar av jorden överflögs av Sputnik 1 under dess färd runt jorden.

SPUTNIK 1 JORDENS FÖLJESLAGARE

Det första steget mot stjärnorna tog människan den 4 oktober 1957 omkring 20.30 (svensk tid). Då sände ryssarna ut den första konstgjorda satelliten i en bana runt Jorden. Den troliga avskjutningsplatsen var raketbasen Tyuratam norr om Aralsjön.

Satelliten fick namnet Sputnik 1. En annan beteckning som användes år 1957 var Alfa. Sputnik är det ryska ordet för »följeslagare».

Sputnik 1 störtade den 4 januari 1958 i yttre Mongoliet efter att ha kretsat runt jorden 1.367 gånger.

Den första satelliten gick in i en elliptisk bana runt jorden med en

högsta banhöjd (apogeum) av 925 km och en lägsta (perigeum) av 233 km. Omloppstiden runt jorden var i början 96 minuter. Medelomloppshastigheten var ca 27.400 km/tim. Sedan minskade omloppstiden efterhand tills den kom ned i kritiska 88,5 minuter per varv, varvid satelliten störtade.

Tillsammans med Sputnik 1 kretsade runt jorden även till en början det sista raketsteget och delar av noskonen, som sprängts bort sedan satelliten kommit in i sin bana.

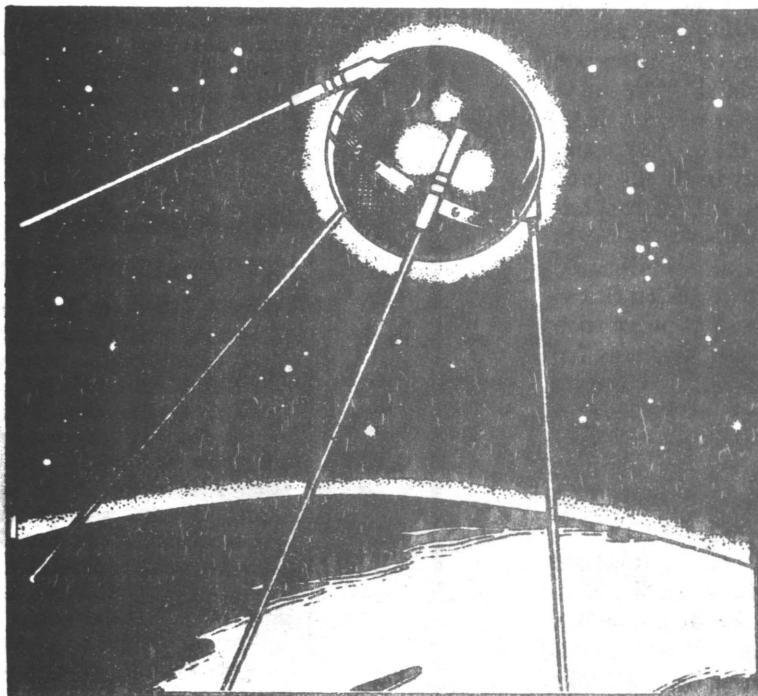
Det sista raketsteget kunde man se med en vanlig kikare i gryningen och skymningen. Denna lyspunkt försvann dock den 1 december. Raketsteget bör ha gjort ca 879 varv runt jorden.

Sputnik 1 vägde 83,6 kg och hade formen av en sfär med diametern 58 cm. Från sfären utgick 4 antenner, 2 1/2 och 3 meter långa. Sfären var tillverkad av högpolerad aluminium och var fylld med kvävgas för att absorbera värme.

Ombord fanns utrustning för mätning av tryck och temperatur samt två radiosändare med tillhörande kemiska batterier. Signalerna var ca 0,3 sekunder långa och gav upphov till det välbekanta pipande ljudet.

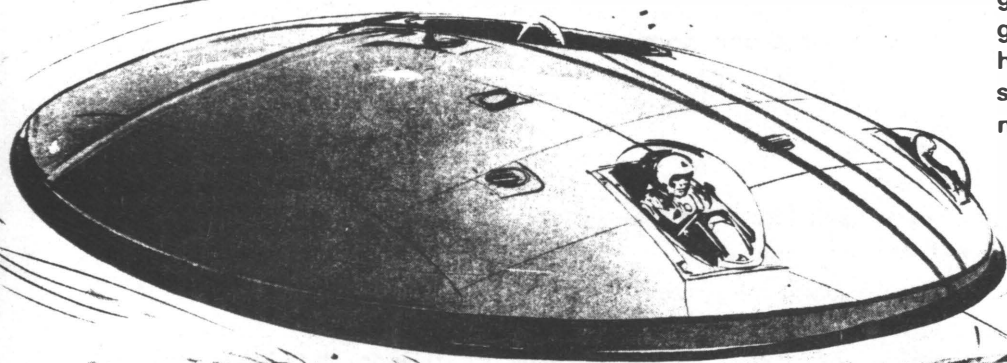
Den 26 oktober 1957 var batterierna förbrukade och signalerna från Sputnik 1 upphörde. I fortsättningen var man för spårningen av satelliten helt hänvisad till optiska iakttagelser.

Huvudsyftet med Sputnik 1 var att lära sig tekniken att spåra satelliter. Dessutom hade uppskjutningen stort propagandavärde för ryssarna och därför utrustades Sputnik 1 med mycket starka sändare, som sände på en våglängd av 7,5 och 15 meter, vilket innebär, att de flesta radioamatorer kunde lyssna till de pipande signalerna från Sputnik 1.

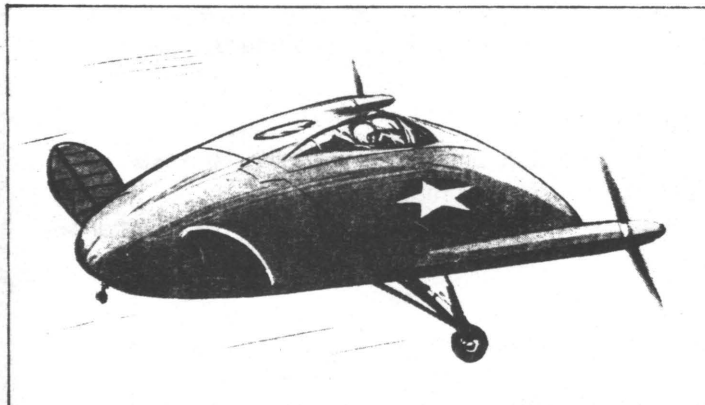
Flygande tefat som människan byggt!

I slutet av 1940-talet fick de flygande tefaten sitt verkligt stora genombrott. Och ända sedan dess har människan gjort ihärdiga försök att bygga liknande tallriksformade farkoster.

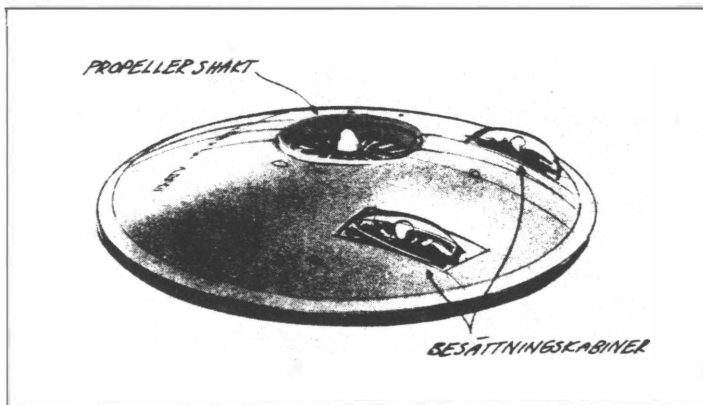

Det surrar i farkostens inre. Ljus blinkar. Vinandet tilltar och det flygande tefatet höjer sig sakta upp mot skyn – för att vackla till och sjunka tillbaka ner till marken redan efter någon meters färd. Forskarna har gjort många försök att bygga ett flygande

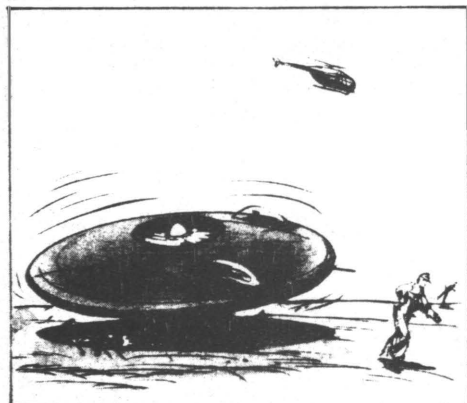
tefat. Men de har ännu aldrig lyckats konstruera en farkost som skulle ha skuggan av en chans mot ett riktigt UFO. "Avro-fatet" och "den flygande pannkakan" är troligen de två bäst bekanta exemplen på jordiska flygande tefat.

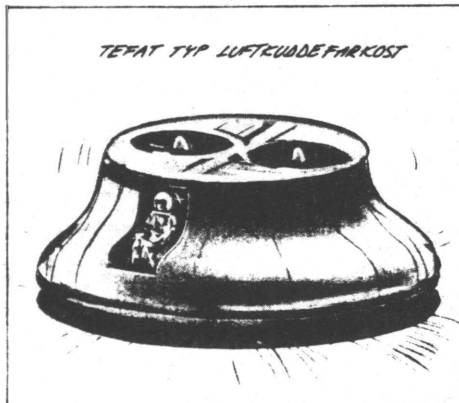
"Den flygande pannkakan" byggdes av den amerikanska flottan efter andra världskriget. Den blev den mest framgångsrika av alla jordiska, tefatsliknande experimentfarkoster och genomförde flera lyckade testflygningar i början av 1950-talet.

"Avro-fatet" utvecklades av USA och Kanada i ett gemensamt forskningsprogram. Det byggdes av det kanadensiska företaget AVRO aircraft Ltd i slutet av 1950-talet. Projektet fortsatte fram till 1965 då man gav upp på grund av alla motigheter.

Avro-fatet drevs av en 32-bladig propeller som satt mitt i farkosten. Men man lyckades aldrig ge den stabil flygförmåga. Så fort man kom upp mer än någon meter över marken började Avro-fatet kränga.

Amerikanerna har gjort fler försök att ta upp konkurrensen med besökarna från rymden. Det här tefatet byggdes av en grupp ingenjörer i Kalifornien 1967. Men har sedan länge begravts i tysthet.

Mycket talar alltså för att det är ett äkta UFO som ni ser på himlen, om det har en tydlig tefatsliknande form. Människan har gjort många försök att kopiera de gåtfulla farkosterna. Men har ännu inte lyckats.

SVENSK UFO - 80

Lokal: 88:an, Stora gatan 88, Västervik

Svensk UFO-80 är ett arrangemang bestående av en hel veckas aktiviteter, med föredrag och filmföreläsningar inom olika tvärvetenskapliga områden, som vänder sig till både UFO-intresserad och allmänheten.

Måndag 30 juni	kl 16.00	Öppnande av riksorganisationen UFO-Sveriges ordförande.
	kl 16.30	Stillbildsfilmen "UFO – flygande tefat".
	kl 17.30	Föredrag av redaktör Carl-Axel Jonzon, från tidningen UFO-information.
	kl 19.00	Föredrag av Jan Fjellander, Stockholm.
Han är verksam inom Föreningen för Psykobiophysik, och talar om UFO-fenomenet ur parapsykologisk synvinkel.
Tisdag 1 juli	kl 16.30	Stillbildsfilmen "Förntida gåtor".
	kl 17.30	Föredrag av ingenjör Henry Svensson, Mariestad.
Han talar om de beviskraftigaste fall han träffat på i sin verksamhet som ufolog under många år.
	kl 19.00	Carl-Anton Mattsson, Nyköping, presenterar nytt material innehållande Henry Kjellsons opublicerade sista forskningsresultat ang. Keopspyramiden och de gamla egypternas högt utvecklade förntida teknik. Mattsson dokumenterar detta med egna diabilder från sin Egyptenresa.
Onsdag 2 juli	kl 16.30	Stillbildsfilmen "UFO – flygande tefat".
	kl 17.30	Föredrag av meteorolog Anders Nylund, verksam vid SMHI, Norrköping. Han skall berätta, med hjälp av diabilder, hur väderprognoser kommer till.
	kl 19.00	Bibliotekarie Håkan Blomqvist, Arkivet för UFO-forskning, visar diabilder och berättar om AFU:s verksamhet, samt de senaste rönen och teorierna inom UFO-forskning.
Torsdag 3 juli	kl 16.30	Stillbildsfilmen "Rymdens värld".
	kl 17.30	Föredrag av astronomidocent Aage Sandqvist berättar om förutsättningarna för liv i universum.
	kl 19.00	Kvällens långväga gäst heter Willy Wegner, och kommer från Danmark. Han redovisar om dansk UFO-forskning och om danska UFO-händelser.
Freitag 4 juli	kl 16.30	Stillbildsfilmen "UFO – flygande tefat".
	kl 17.30	Representanten från Norge är Kolbjörn Stenödegård. Stenödegård är ordförande i Norsk UFO-center, och håller föredrag om norsk UFO-forskning och norska UFO-händelser.
	kl 19.00	Fil. lic. Arne Groth berättar om parapsykologiens och livets samspel i naturen och om paranormala fenomen och hur dessa påverkar vår vardag. A. Groth kommer även att visa några praktiska demonstrationer.
Lördag 5 juli	kl 17.30	Stillbildsfilmen "UFO – flygande tefat".
	kl 19.00	Stor fråge- och debattpanel, där åhörarna bereds tillfälle att ge sig in i diskussionerna.

"Reservation för ändringar".

Entré: En dag 15 kronor. Veckokort (6 dagar) 60 kronor.

Veckokortet, som inkluderar hela veckans evenemang, och som tillförsäkrar Er en sittplats vid fullsatt lokal, kan beställas i förväg genom inbetalning av 60 kronor till postgiro 84 12 82-7 VTF.
Reservera en vecka av Er semester till denna träff för UFO-intresserade från hela Norden.

Arrangör: VÄSTERÅS TVÄRVETENSKAPLIGA FÖRENING
VÄSTERÅS KULTURNÄMND